

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia 4 sierpnia 2003 r.

w sprawie standardów emisyjnych z instalacji

Na podstawie art. 145 ust. 1 pkt 1 oraz art. 146 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) standardy emisyjne z instalacji w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza zróżnicowane w zależności od rodzaju działalności, technologii lub operacji technicznej oraz terminu oddania instalacji do eksploatacji;
- 2) sytuacje uzasadniające przejściowe odstępstwa od standardów oraz granice odstępstw;

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej — środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 85, poz. 766).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957 oraz z 2003 r. Nr 46, poz. 392 i Nr 80, poz. 717 i 721.

- 3) warunki uznawania standardów za dotrzymane;
- 4) wymagania w zakresie stosowania określonych rozwiązań technicznych zapewniających ograniczenie emisji;
- 5) sposoby postępowania w razie zakłóceń w procesach technologicznych i operacjach technicznych dotyczących eksploatacji instalacji lub urządzenia;
- 6) rodzaje zakłóceń, gdy wymagane jest wstrzymanie użytkowania instalacji lub urządzenia;
- 7) środki zaradcze, jakie powinien podjąć prowadzący instalację lub użytkownik urządzenia;
- 8) przypadki, w których prowadzący instalację lub użytkownik urządzenia powinien poinformować o zakłóceniach wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, termin, w jakim informacja ta powinna zostać złożona, oraz jej wymaganą formę.

§ 2. 1. W przypadku wystąpienia przerw w wykonywaniu ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji, warunki uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane, określone w § 12 ust. 1 pkt 3 i 4, ust. 2, § 19 ust. 1, § 21 ust. 1 oraz § 45, sprawdza się, przyjmując za wymienione w tych przepisach średnie wielkości

emisji substancji w okresach tych przerw — średnie wielkości emisji substancji w okresie poprzedzającym przerwę równym okresowi przerwy lub wielkości emisji substancji wyznaczone innymi metodami określonymi w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza lub pozwoleniu zintegrowanym.

2. Przez rozruch i zatrzymywanie instalacji (źródła), o których mowa w rozporządzeniu, rozumie się działania prowadzone w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji (źródła).

§ 3. Zawartość tlenu w gazach odlotowych, do której odnosi się wielkość emisji substancji w przypadku jednoczesnego spalania różnych paliw lub odpadów, stanowi średnia ważona obliczona ze standardowych zawartości tlenu odpowiadających poszczególnym paliwom lub odpadom, przy czym wagami są te wielkości, które stanowią wagi przy obliczaniu średnich ważonych wielkości emisji substancji.

§ 4. 1. Natężenie przepływu objętości gazów odlotowych jest wyrażone w metrach sześciennych gazów odlotowych na godzinę, odniesionych do warunków umownych temperatury 273 K, ciśnienia 101,3 kPa i gazu suchego (zawartość pary wodnej nie większa niż 5 g/kg gazów odlotowych), oznaczanych jako m^3_u/h . Stężenie substancji w gazach odlotowych jest wyrażone w miligramach substancji na metr sześcienny gazów odlotowych odniesiony do warunków umownych, oznaczanych jako mg/m^3_u .

2. Stężenie substancji w gazach odlotowych sprowadza się do standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych według następującego wzoru:

$$E_1 = \frac{21 - O_1}{21 - O_2} \cdot E_2$$

gdzie:

E_1 — stężenie substancji w gazach odlotowych przy standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych,

E_2 — stężenie substancji w gazach odlotowych (zmierzone lub obliczone),

O_1 — standardowa zawartość tlenu w gazach odlotowych, wyrażona w procentach,

O_2 — zawartość tlenu w gazach odlotowych, wyrażona w procentach (zmierzona lub obliczona).

Rozdział 2

Instalacje spalania paliw

§ 5. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2—4, do stacjonarnych urządzeń technicznych, w których następuje proces spalania paliw w celu wytworzenia energii, zwanych dalej „źródłami”.

2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do źródeł, w których produkty spalania są wykorzystywane bezpośrednio w procesach wytwórczych, w tym w szczególności do:

- 1) źródeł, w których produkty spalania są wykorzystywane do ogrzewania, suszenia lub innej obróbki przedmiotów lub materiałów;
- 2) źródeł wtórnego spalania przeznaczonych do oczyszczania gazów odlotowych poprzez spalanie, nieeksploatowanych jako niezależne źródła spalania paliw;
- 3) źródeł do regeneracji katalizatorów w krakowaniu katalitycznym;
- 4) źródeł do konwersji siarkowodoru w siarkę;
- 5) reaktorów używanych w przemyśle chemicznym;
- 6) źródeł do opalania baterii koksowniczych;
- 7) nagrzewnic Cowpera.

3. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się także do instalacji napędzanych silnikami Diesla, silnikami benzynowymi lub gazowymi, włącznie z turbinami gazowymi, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do turbin gazowych, dla których decyzje o pozwoleniu na budowę wydano po dniu 30 czerwca 2002 r. lub które zostaną oddane do użytku po dniu 27 listopada 2003 r., a do wszystkich turbin gazowych w zakresie, o którym mowa w § 13 i 14, z tym że przepisów tego rozdziału nie stosuje się do turbin gazowych na platformach wiertniczych.

5. Przepisy niniejszego rozdziału, dotyczące odprowadzania gazów odlotowych ze źródeł wspólnym emitorem, stosuje się odpowiednio do emitatorów wieloprzewodowych.

6. Z zastrzeżeniem ust. 7, paliwem w rozumieniu niniejszego rozdziału jest dowolna palna substancja stała, ciekła lub gazowa, z wyjątkiem odpadów.

7. Paliwem jest również biomasa rozumiana jako produkty składające się w całości lub w części z substancji roślinnych pochodzących z rolnictwa lub leśnictwa używane w celu odzyskania zawartej w nich energii oraz następujące odpady:

- 1) roślinne z rolnictwa i leśnictwa;
- 2) roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli odzyskuje się wytwarzaną energię cieplną;
- 3) włókniste, roślinne z procesu produkcji pierwotnej masy celulozowej i z procesu produkcji papieru z masy, jeżeli odpady te są spalane w miejscu produkcji, a wytwarzana energia cieplna jest odzyskiwana;
- 4) korek;
- 5) drewno, z wyjątkiem drewna zanieczyszczonego impregnatami i powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie, oraz drewna pochodzącego z odpadów budowlanych lub z rozbiórki.

§ 6. 1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki, tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu i pyłu, zwane dalej w niniejszym rozdziale „standardami emisyjnymi”, ze źródeł, dla których pierwsze pozwolenie na budowę lub odpowiednik tego pozwolenia wydano przed dniem 1 lipca 1987 r., zwanych dalej „źródłami istniejącymi”, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 8—10.

2. Standardy emisyjne ze źródeł, dla których pierwsze pozwolenie na budowę wydano po dniu 30 czerwca 1987 r., zwanych dalej „źródłami nowymi”, w przypadku gdy wniosek o wydanie pozwolenia na budowę złożono przed dniem 27 listopada 2002 r., a źródła zostaną oddane do użytku nie później niż do dnia 27 listopada 2003 r., określa załącznik nr 2 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 7, 8 i 10.

3. Standardy emisyjne ze źródeł nowych, dla których wnioski o wydanie pozwolenia na budowę złożono po dniu 26 listopada 2002 r. lub które zostaną oddane do użytku po dniu 27 listopada 2003 r., z turbin gazowych oraz źródeł istotnie zmienionych w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska po dniu 27 listopada 2003 r. określa załącznik nr 3 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 7, 8 i 10.

§ 7. Standardy emisyjne ze źródeł nowych o łącznej nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW, z których gazy odlotowe odprowadzane są do powietrza wspólnym emitorem, stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 2 i 3, odpowiadające łącznej nominalnej mocy cieplnej tych źródeł.

§ 8. Standardy emisyjne ze źródła powstałego w wyniku rozbudowy o nominalną moc cieplną nie mniejszą niż 50 MW, dla którego pozwolenie na rozbudowę wydano po dniu 30 czerwca 1987 r., stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 2 i 3, odpowiadające nominalnej mocy cieplnej źródła po rozbudowie, z wyłączeniem źródeł wielopaliwowych, o których mowa w § 10 ust. 2—4.

§ 9. 1. Standardy emisyjne ze źródeł istniejących, które oddano do użytku przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła zobowiąże się w pisemnej deklaracji złożonej właściwemu organowi ochrony środowiska nie później niż do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródło będzie użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas jego użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, określa dla tego okresu załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Prowadzący źródło, o którym mowa w ust. 1, przedkłada co roku właściwemu organowi ochrony środowiska dane dotyczące przepracowanej liczby godzin.

3. O każdym przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, dotyczącym źródła o mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW, właściwy organ ochrony środowiska niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw środowiska.

4. Do czasu pracy źródła, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się okresów rozruchu i zatrzymywania źródła.

§ 10. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2—4, standardy emisyjne ze źródeł wielopaliwowych, w których spalane są w tym samym czasie dwa lub więcej paliwa, stanowi średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6, ze spalania poszczególnych paliw, ważona względem mocy cieplnej ze spalania tych paliw.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, standardy emisyjne z wielopaliwowego źródła, w którym razem z innymi paliwami spalane są pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, dla potrzeb zakładu, w którym prowadzony jest ten proces, stanowi wartość ustalona w sposób następujący:

- 1) od dwukrotnej najwyższej wartości standardu emisyjnego, o którym mowa w § 6, ze spalania jednego z tych paliw odejmuje się wartość najniższą, następnie różnicę tę mnoży się przez moc cieplną ze spalania paliwa z najwyższym standardem emisyjnym, a w przypadku gdy spalane są dwa paliwa z najwyższym standardem emisyjnym, różnicę tę mnoży się przez wyższą moc cieplną ze spalania tych dwóch paliw;
- 2) standard emisyjny, o którym mowa w § 6, ze spalania paliw, poza paliwem z najwyższym standardem emisyjnym ze źródła, mnoży się przez moc cieplną z ich spalania;
- 3) sumę wartości z pkt 1 i 2 dzieli się przez moc cieplną ze spalania wszystkich paliw.

3. Standard emisyjny z wielopaliwowego źródła, w którym razem z innymi paliwami spalane są pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, dla potrzeb zakładu, w którym prowadzony jest ten proces, jeżeli moc cieplna ze spalania paliwa z najwyższym standardem wynosi co najmniej 50 % mocy cieplnej ze spalania wszystkich paliw, stanowi standard emisyjny, o którym mowa w § 6, odpowiadający temu paliwu.

4. W przypadku dwutlenku siarki, pod warunkiem że nie spowoduje to wzrostu wielkości emisji ze źródeł istniejących, mogą być stosowane następujące standardy emisyjne:

- 1) $1\ 000\ \text{mg/m}^3_{\text{ur}}$, uśrednione dla wszystkich wielopaliwowych źródeł, w których razem z innymi paliwami spalane są pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, dla potrzeb zakładu, w którym prowadzony jest ten proces — w odniesieniu do źródeł, dla których standardy emisyjne określone są w § 6 ust. 1 i 2;
- 2) $600\ \text{mg/m}^3_{\text{ur}}$, uśrednione dla wszystkich wielopaliwowych źródeł, w których razem z innymi paliwami spalane są pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, dla potrzeb zakładu, w którym prowadzony jest ten proces, z wyłączeniem turbin gazowych — w odniesieniu do źródeł, dla których standardy emisyjne określone są w § 6 ust. 3.

§ 11. 1. W przypadku wystąpienia ograniczeń w dostawach paliwa o małej zawartości siarki dopuszcza się odstępstwo od standardu emisyjnego dwutlenku siarki ze źródła w granicach do 150 % tego standardu, nie dłużej niż 30 dni w roku kalendarzowym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do źródeł:

- 1) o których mowa w § 9 i 12 ust. 6;
- 2) istniejących o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW, w których spalane jest paliwo stałe i które w ciągu roku kalendarzowego (średnia krocząca z pięciu lat) pracują nie dłużej niż:
 - a) 2 200 godzin — do dnia 31 grudnia 2007 r.,
 - b) 2 000 godzin — od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.,
 - c) 1 500 godzin — od dnia 1 stycznia 2016 r.;
- 3) nowych, dla których standardy emisyjne określone są w § 6 ust. 2, o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW, w których spalane jest paliwo stałe i które w ciągu roku kalendarzowego (średnia krocząca z pięciu lat) pracują nie dłużej niż:
 - a) 2 200 godzin — przed dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej,
 - b) 2 000 godzin — od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej do dnia 31 grudnia 2015 r.,
 - c) 1 500 godzin — od dnia 1 stycznia 2016 r.

3. W przypadku wystąpienia nagłej przerwy w dostawie paliwa gazowego do źródła, w którym w normalnych warunkach użytkowania spalane jest wyłącznie paliwo gazowe, w razie nadrzędnej konieczności utrzymania dostaw energii, dopuszcza się spalanie innych paliw i odstępstwo od standardów emisyjnych ze źródła, określonych dla tych paliw, w granicach do 200% tych standardów, nie dłużej niż 10 dni w roku kalendarzowym.

4. O każdym przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 3, prowadzący źródło informuje w ciągu 24 godzin właściwy organ ochrony środowiska.

5. O każdym przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 3, dotyczącym źródła o mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW, właściwy organ ochrony środowiska niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw środowiska.

§ 12. 1. Uznaje się standardy emisyjne ze źródeł za dotrzymane, jeżeli:

- 1) średnie stężenie substancji w gazach odlotowych odprowadzanych ze źródeł do powietrza wspólnym emitorem, ważone względem natężenia przepływu objętości gazów odlotowych, nie przekroczy średniej obliczonej ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6, ze źródeł pracujących w tym samym czasie, ważonej względem nominalnego

natężenia przepływu objętości gazów odlotowych z tych źródeł;

- 2) do dnia 31 grudnia 2007 r. średnie stężenie substancji w gazach odlotowych odprowadzanych do powietrza ze źródeł oddanych do użytku przed dniem 29 marca 1990 r., zlokalizowanych na terenie jednego zakładu, ważone względem natężenia przepływu objętości gazów odlotowych, nie przekroczy średniej obliczonej ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2, ze źródeł pracujących w tym samym czasie, ważonej względem nominalnego natężenia przepływu objętości gazów odlotowych z tych źródeł, a od dnia 1 stycznia 2008 r. warunek ten dotyczy tylko dwutlenku siarki i tylko podmiotów prowadzących źródła wymienione ze względu na dwutlenek siarki w pkt IV.1 i 4 załącznika nr 1 do rozporządzenia i terminów tam określonych;

- 3) dla źródeł, w których gazach odlotowych prowadzone są ciągłe pomiary wielkości emisji substancji, są spełnione jednocześnie, z zastrzeżeniem pkt 4, następujące warunki:

- a) średnie stężenie substancji dla faktycznych godzin pracy źródła odniesione do miesiąca kalendarzowego nie przekroczy standardu emisyjnego, o którym mowa w § 6 ust. 1 i 2,
- b) 97 % średnich wartości stężeń dwutlenku siarki, 97 % średnich wartości stężeń pyłu oraz 95 % średnich wartości stężeń tlenków azotu obliczonych dla faktycznych godzin pracy źródła każdego dnia kalendarzowego dla poprzednich dwóch dni kalendarzowych, licząc od początku roku, w ciągu roku kalendarzowego nie przekroczy 110 % standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2;

- 4) dla źródeł, dla których standardy emisyjne określone są w § 6 ust. 3, w których gazach odlotowych prowadzone są ciągłe pomiary wielkości emisji substancji, są spełnione jednocześnie następujące warunki:

- a) średnie dobowe wartości stężeń substancji dla faktycznych godzin pracy źródła nie przekroczą standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 3,
- b) 95 % średnich jednogodzinnych wartości stężeń substancji w ciągu roku kalendarzowego, licząc od początku roku, nie przekroczy 200 % standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 3.

2. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji przy jednoczesnej pracy źródeł, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, uznaje się standard emisyjny za dotrzymany, jeżeli spełnione są warunki określone:

- 1) w ust. 1 pkt 3, z tym że wielkościami, które nie mogą być przekroczone, są odpowiednio średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2, ważona względem nominalnego na-

tężenia przepływu objętości gazów odlotowych z tych źródeł oraz 110 % takiej średniej;

- 2) w ust. 1 pkt 4, z tym że wielkościami, które nie mogą być przekroczone, są odpowiednio średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 3, ważona względem nominalnego natężenia przepływu objętości gazów odlotowych z tych źródeł oraz 200 % takiej średniej.

3. Przed dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio w przypadku zastąpienia źródła istniejącego źródłem nowym.

4. Średnie wartości stężeń substancji, o których mowa w ust. 1 pkt 3, oblicza się z jednogodzinnych średnich wartości stężeń substancji, z tym że dla nowych źródeł, dla których standardy emisyjne określone są w § 6 ust. 2 — przed dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, a dla źródeł istniejących — przed dniem 1 stycznia 2008 r., w obliczeniach nie uwzględnia się okresów:

- 1) pracy źródła bez sprawnych urządzeń ochronnych, o których mowa w § 13 ust. 3—5;
- 2) osiągnięcia obciążenia źródła określonego jako minimum techniczne;
- 3) prób rozruchowych źródła lub urządzenia ochronnego; dotyczy to także sytuacji, gdy do jednego emitora włączonych jest kilka źródeł i jedno z nich jest uruchamiane przy normalnej pracy pozostałych;
- 4) dochodzenia do pełnej zdolności produkcyjnej w okresie rozruchu;
- 5) wzorcowania i kalibracji urządzeń pomiarowych.

5. Średnie wartości stężeń substancji, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. a, a od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej również te, o których mowa w ust. 1 pkt 3, oblicza się z jednogodzinnych średnich wartości stężeń substancji, z tym że w obliczeniach nie uwzględnia się okresów rozruchu i zatrzymywania źródła oraz okresów pracy źródła bez sprawnych urządzeń ochronnych, o których mowa w § 13 ust. 3—5.

6. W przypadku gdy zawartość siarki w węglu brunatnym nie pozwala na dotrzymanie standardu emisyjnego dwutlenku siarki, o którym mowa w § 6 ust. 1 i 2, ze źródeł oddanych do użytku przed dniem 29 marca 1990 r., powiązanych technologicznie z kopalniami węgla brunatnego, uznaje się standard emisyjny dwutlenku siarki z tych źródeł za dotrzymany w okresie:

- 1) przed dniem 1 stycznia 2008 r. — dla źródeł istniejących,
- 2) przed dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej — dla źródeł nowych, jeżeli przekroczenia tego standardu nie występują dłużej niż 2 200 godzin w roku kalendarzowym i war-

tość stężenia dwutlenku siarki nie przekracza w tym okresie $3\,000\text{ mg/m}^3_{\text{ur}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

7. W przypadku gdy zawartość siarki w paliwie stałym nie pozwala na dotrzymanie standardu emisyjnego dwutlenku siarki, o którym mowa w § 6 ust. 1 i 2, uznaje się standard emisyjny tej substancji za dotrzymany, jeżeli stopień odsiarczania, rozumiany jako wyrażony w procentach stosunek różnicy między masą siarki zawartej w paliwie wprowadzonym do źródła w określonym czasie a masą siarki zawartej w gazach odlotowych odprowadzonych do powietrza w tym czasie, do masy siarki zawartej w paliwie wprowadzonym do źródła w tym czasie, wynosi co najmniej:

- 1) w okresie do dnia 31 grudnia 2007 r.:
 - a) 40 % — dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 100 MW i nie większej niż 167 MW,
 - b) 40 % — 90 % przy liniowym wzroście — dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej 167 MW—500 MW,
 - c) 90 % — dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW;
- 2) w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r.:
 - a) 60 % — dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 100 MW,
 - b) 70 % — dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 100 MW i nie większej niż 300 MW,
 - c) 90 % — dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW i nie większej niż 500 MW,
 - d) 92 % — dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW, jeżeli montaż urządzeń ochronnych odsiarczających rozpoczęto przed dniem 1 stycznia 2001 r.,
 - e) 94 % — dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW, innych niż wymienione w lit. d.

8. W przypadku gdy zawartość siarki w paliwie stałym nie pozwala na dotrzymanie standardu emisyjnego dwutlenku siarki, o którym mowa w § 6 ust. 3, uznaje się standard emisyjny tej substancji za dotrzymany, jeżeli:

- 1) stężenie dwutlenku siarki nie przekracza $300\text{ mg/m}^3_{\text{ur}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, lub stopień odsiarczania wynosi co najmniej 92 % — dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 300 MW;
- 2) stężenie dwutlenku siarki nie przekracza $400\text{ mg/m}^3_{\text{ur}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, i stopień odsiarczania wynosi co najmniej 95 % — dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW.

9. W przypadkach prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji substancji, standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli wartości średnie uzyskane w wyniku pomiaru nie przekraczają tych standardów. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

10. Wymagany stopień odsiarczania dla źródeł opalanych paliwem stałym uznaje się za dotrzymany, jeżeli średni stopień odsiarczania odniesiony do miesiąca kalendarzowego nie przekracza wartości określonej w ust. 7. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

11. Dla pojedynczego wyniku pomiaru wielkości emisji substancji wartości 95 % przedziału ufności nie powinny przekraczać następujących wartości, wyrażonych w procentach standardu emisyjnego:

- 1) 20 % — w przypadku dwutlenku siarki;
- 2) 20 % — w przypadku tlenków azotu;
- 3) 30 % — w przypadku pyłu całkowitego.

12. Wartości średnie jednogodzinne i średnie dobowe stężeń substancji określa się na podstawie zmierzonych ważnych wartości średnich jednogodzinnych po odjęciu wartości przedziału ufności, określonego w ust. 11.

13. Wyniki pomiarów z każdej doby, w której więcej niż trzy średnie jednogodzinne wartości stężeń substancji są nieważne z powodu niesprawności lub konserwacji systemu do pomiarów ciągłych, są unieważniane. Jeżeli w ciągu roku z tych powodów unieważnione zostaną wyniki pomiarów dla więcej niż dziesięciu dni, prowadzący instalację podejmuje działania w celu zwiększenia niezawodności systemu ciągłego pomiaru emisji i informuje wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjętych działaniach.

§ 13. 1. W przypadku wystąpienia zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających wprowadzanie substancji do powietrza, powodujących, że średnia dobowa wielkość emisji substancji przekracza standard emisyjny o więcej niż 30 %, oraz braku możliwości przywrócenia normalnych warunków użytkowania źródła w ciągu 24 godzin, prowadzący źródło ogranicza lub wstrzymuje jego pracę oraz możliwie jak najszybciej, lecz nie później niż w ciągu 48 godzin, informuje o zakłóceniach wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz właściwy organ ochrony środowiska, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku wystąpienia zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających wprowadzanie substancji do powietrza z turbin gazowych, dla których decyzję o pozwoleniu na budowę wydano przed dniem 30 czerwca 2002 r., jeżeli zostaną oddane do użytku nie później niż do dnia 27 listopada 2003 r., oraz braku możliwości przywrócenia normalnych warunków użytkowania turbiny w ciągu 24 godzin, prowadzący turbinę ogranicza lub wstrzymuje jej pracę oraz możliwie jak najszybciej, lecz nie później niż w ciągu 48 godzin, informuje o zakłóceniach wojewódzkiego inspektora

ochrony środowiska oraz właściwy organ ochrony środowiska.

3. Łączny czas pracy źródła bez sprawnych urządzeń ochronnych odsiarczających nie może przekroczyć 240 godzin w ciągu każdego okresu dwunastomiesięcznego — dla nowych źródeł przed dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, a dla istniejących źródeł przed dniem 1 stycznia 2008 r.

4. Łączny czas pracy źródła bez sprawnych urządzeń ochronnych ograniczających wprowadzanie substancji do powietrza nie może przekroczyć 120 godzin w ciągu każdego okresu dwunastomiesięcznego — dla nowych źródeł od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, a dla istniejących źródeł od dnia 1 stycznia 2008 r.

5. Dopuszcza się zwiększenie limitów 24, 120 i 240 godzin, o których mowa w ust. 1—4, ale nie więcej niż odpowiednio do 72, 200 i 300 godzin, w przypadkach uzasadnionych nadrzędną koniecznością utrzymania dostaw energii lub koniecznością zastąpienia źródła, w którym nastąpiło zakłócenie w pracy urządzeń ochronnych ograniczających wprowadzanie substancji do powietrza, przez inne źródło, którego użytkowanie spowodowałoby ogólny wzrost wielkości emisji substancji.

§ 14. Poinformowania, o którym mowa w § 11 ust. 4 i 5 oraz § 13 ust. 1 i 2, dokonuje się za pośrednictwem publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz w formie pisemnej, podając co najmniej rodzaj i lokalizację instalacji oraz prowadzącą instalację, rodzaj substancji, której standard emisyjny został przekroczony, czas wystąpienia zdarzenia i przewidywany okres jego trwania.

§ 15. W przypadku gdy nie są dotrzymane standardy emisyjne, o których mowa w § 6, stosuje się urządzenia ochronne ograniczające wprowadzanie substancji do powietrza.

Rozdział 3

Instalacje spalania i współspalania odpadów

§ 16. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 7, do instalacji spalania i współspalania odpadów.

2. Przez instalacje spalania odpadów rozumie się instalacje wykorzystywane do termicznego przekształcania odpadów lub produktów ich wstępnego przetwarzania, z odzyskiem lub bez odzysku wytwarzanej energii cieplnej. Obejmuje to spalanie poprzez utlenianie odpadów, jak również inne procesy przekształcania termicznego odpadów, takie jak piroliza, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas przekształcania są następnie spalane.

3. Przez instalacje współspalania odpadów rozumie się każdą instalację, której głównym celem jest wytwarzanie energii lub produktów materialnych, w któ-

rej wraz z paliwami spalane są odpady w celu odzyskania zawartej w nich energii lub w celu ich unieszkodliwienia. Jeżeli w instalacji jednocześnie wraz z paliwami spalane są odpady inne niż niebezpieczne w ilości nie większej niż 1 % masy tych paliw, to do instalacji tej nie stosuje się przepisów niniejszego rozdziału.

4. Przez istniejące instalacje spalania lub współspalania odpadów rozumie się:

- 1) instalacje użytkowane, dla których decyzję wydano przed dniem 28 grudnia 2002 r., lub
- 2) instalacje, dla których decyzje wydano przed dniem 28 grudnia 2002 r., jeżeli zostaną oddane do użytku nie później niż do dnia 28 grudnia 2003 r., lub
- 3) instalacje, dla których wnioski o wydanie decyzji złożono przed dniem 28 grudnia 2002 r., jeżeli zostaną oddane do użytku nie później niż do dnia 28 grudnia 2004 r.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 4, oznacza decyzję o pozwoleniu na użytkowanie lub, gdy taka decyzja nie była wymagana, decyzję o pozwoleniu na budowę.

6. Wniosek o wydanie decyzji, o którym mowa w ust. 4, oznacza wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie lub, gdy taka decyzja nie była wymagana, zawiadomienie o zamiarze przystąpienia do użytkowania.

7. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:

- 1) instalacji, w których spalane lub współspalane są tylko następujące rodzaje odpadów:
 - a) roślinne z rolnictwa i leśnictwa,
 - b) roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli odzyskuje się wytwarzaną energię cieplną,
 - c) włókniste, roślinne z procesu produkcji pierwotnej masy celulozowej i z procesu produkcji papieru z masy, jeżeli odpady te są spalane w miejscu produkcji, a wytwarzana energia cieplna jest odzyskiwana,
 - d) drewno, z wyjątkiem drewna zanieczyszczonego impregnatami i powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie, oraz drewna pochodzącego z odpadów budowlanych lub z rozbiórki,
 - e) korek,
 - f) promieniotwórcze,
 - g) pochodzące z poszukiwań i eksploatacji zasobów ropy naftowej i gazu ziemnego na platformach wydobywczych oraz spalane na tych platformach,
 - h) zwierzęce;
- 2) instalacji doświadczalnych wykorzystywanych do prac badawczo-rozwojowych, prac naukowych

i prób mających na celu usprawnienie procesu spalania, przetwarzających mniej niż 50 Mg odpadów rocznie.

§ 17. 1. Standardy emisyjne z instalacji spalania odpadów określa załącznik nr 5 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem ust. 2—4.

2. Standardy emisyjne z istniejących instalacji spalania odpadów komunalnych, obowiązujące do dnia 27 grudnia 2005 r., określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

3. Standardy emisyjne z istniejących instalacji spalania odpadów, w których spalane są oleje odpadowe mające wartość opałową nie mniejszą niż 30 MJ/kg oraz zawierające mniej niż 50 ppm (0,05 %) polichlorowanych węglowodorów aromatycznych i mniej niż 0,3 % siarki, obowiązujące do dnia 27 grudnia 2005 r., określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

4. Dla użytkowanych istniejących instalacji spalania odpadów innych niż komunalne i niebezpieczne standardy emisyjne, o których mowa w ust. 1, obowiązują od dnia 28 grudnia 2005 r.

§ 18. 1. Standardy emisyjne z instalacji współspalania odpadów ustala się w sposób określony w załączniku nr 8 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem ust. 2—4.

2. Standardy emisyjne z instalacji współspalania odpadów, w przypadku gdy moc cieplna ze spalania odpadów niebezpiecznych przekracza 40 % nominalnej mocy cieplnej tej instalacji, określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

3. Standardy emisyjne z instalacji współspalania odpadów, w przypadku współspalania niepoddanych przeróbce mieszanych odpadów komunalnych, z wyjątkiem odpadów innych niż niebezpieczne, o kodach 20 01 i 20 02, wymienionych w katalogu odpadów stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206), określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

4. Dla użytkowanych instalacji, których celem jest wytwarzanie energii lub produktów materialnych i które rozpoczną współspalanie odpadów innych niż komunalne lub niebezpieczne nie później niż do dnia 28 grudnia 2004 r., standardy emisyjne, o których mowa w ust. 1, obowiązują od dnia 28 grudnia 2005 r.

§ 19. 1. Uznaje się, z zastrzeżeniem § 21, standardy emisyjne z instalacji spalania odpadów za dotrzymane, jeżeli w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji spełnione są jednocześnie następujące warunki:

- 1) średnie dobowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki oraz tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, a w przypadku tlenku węgla 97 % średnich do-

bowych wartości stężeń w ciągu roku kalendarzowego, licząc od początku roku, nie przekraczają standardów emisyjnych tych substancji określonych, jako średnie dobowe, w załączniku nr 5 do rozporządzenia;

- 2) średnie trzydziestominutowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki oraz tlenu azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu nie przekraczają wartości A standardów emisyjnych tych substancji, określonych w załączniku nr 5 do rozporządzenia, lub 97 % średnich trzydziestominutowych wartości stężeń tych substancji w ciągu roku kalendarzowego, licząc od początku roku, nie przekracza wartości B standardów emisyjnych tych substancji, określonych w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
- 3) średnie trzydziestominutowe wartości stężeń tlenu węgla nie przekraczają wartości A standardu emisyjnego tej substancji, określonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia, lub 95 % średnich dziesięciminutowych wartości stężeń tej substancji w ciągu 24 godzin nie przekracza wartości B standardu emisyjnego tej substancji, określonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

2. Uznaje się standardy emisyjne z instalacji współspalania odpadów za dotrzymane, jeżeli w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji średnie dobowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki, tlenu azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu oraz tlenu węgla nie przekraczają standardów emisyjnych ustalonych w sposób określony załączniku nr 8 do rozporządzenia.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, dodatkowo średnie wartości stężeń w okresie pomiarowym ustalonym dla metali ciężkich oraz dioksyn i furanów nie mogą przekraczać standardów emisyjnych określonych odpowiednio w załącznikach nr 5 i 8 do rozporządzenia.

4. Dokonując oceny dotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, z wyłączeniem warunków określonych dla tlenu węgla, uwzględnia się okresy faktycznej pracy instalacji, w tym okresy jej rozruchu i zatrzymywania, o ile w trakcie ich trwania spalane są odpady, lecz nie uwzględnia się, wpływających na zwiększenie emisji substancji, zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych do 60 godzin w roku kalendarzowym, licząc od początku roku.

5. W przypadkach prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji substancji, standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeśli wartości średnie uzyskane w wyniku pomiaru nie przekraczają tych standardów.

6. Dla pojedynczego wyniku pomiaru wielkości emisji substancji, wartości 95 % przedziału ufności nie powinny przekraczać następujących wartości, wyrażonych w procentach standardu emisyjnego:

- 1) 10 % — w przypadku tlenu węgla;
- 2) 20 % — w przypadku dwutlenku siarki;
- 3) 20 % — w przypadku dwutlenku azotu;
- 4) 30 % — w przypadku pyłu całkowitego;
- 5) 30 % — w przypadku całkowitego węgla organicznego;
- 6) 40 % — w przypadku chlorowodoru;
- 7) 40 % — w przypadku fluorowodoru.

7. Wielkości emisji średniej dobowej wyznaczone są na podstawie wartości średnich trzydziestominutowych lub dziesięciminutowych stężeń substancji, zmierzonych w czasie eksploatacji instalacji, z uwzględnieniem okresów rozruchu i zatrzymywania, o ile podczas ich trwania spalane są odpady, po odjęciu wartości przedziału ufności, określonego w ust. 6.

8. Wyniki pomiarów z każdej doby, w której więcej niż pięć średnich trzydziestominutowych wartości stężeń substancji jest nieważnych z powodu niesprawności lub konserwacji systemu do pomiarów ciągłych, są unieważniane. W ciągu roku kalendarzowego nie może być z tego powodu unieważnionych więcej niż dziesięć średnich dobowych wartości stężeń substancji.

9. O każdym przypadku niedotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1 i 3 oraz § 21 ust. 1, prowadzący instalację informuje w ciągu 24 godzin właściwy organ ochrony środowiska.

10. O każdym przypadku niedotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1 i 3 oraz § 21 ust. 1, właściwy organ ochrony środowiska informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw środowiska.

§ 20. Poinformowania, o którym mowa w § 19 ust. 9 i 10, dokonuje się za pośrednictwem publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz w formie pisemnej, podając co najmniej rodzaj i lokalizację instalacji oraz prowadzącego instalację, rodzaj substancji, której standard emisyjny został przekroczony, czas wystąpienia zdarzenia i przewidywany okres jego trwania.

§ 21. 1. Do dnia 27 grudnia 2005 r., w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji, uznaje się standardy emisyjne z istniejących instalacji spalania odpadów komunalnych za dotrzymane, jeżeli jednocześnie są spełnione następujące warunki:

- 1) średnie jednogodzinne wartości stężeń tlenu węgla nie przekraczają standardu emisyjnego tej substancji, określonego w załączniku nr 6 do rozporządzenia, oraz co najmniej 90 % średnich dziesięciminutowych wartości stężeń tlenu węgla, występujących w ciągu 24 godzin pracy instalacji o nominalnej zdolności przerobowej odpadów nie mniejszej niż 1 Mg/h, w tym okresów rozruchu i zatrzymywania, o ile w ich trakcie spalane są odpady, nie przekracza 150 mg/m³_u, przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych;

- 2) średnie wartości stężeń pyłu i chlorowodoru, odniesione do siedmiu dni kalendarzowych, nie przekraczają standardów emisyjnych tych substancji, określonych w załączniku nr 6 do rozporządzenia;
- 3) średnie dobowe wartości stężeń pyłu i chlorowodoru nie przekraczają o więcej niż 30 % standardów emisyjnych tych substancji, określonych w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

2. Sprawdzając warunki, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się tylko te godziny, w których instalacja faktycznie pracuje, w tym okresy rozruchu i zatrzymywania instalacji, o ile w ich trakcie spalane są odpady.

3. Do dnia 27 grudnia 2005 r., w przypadku istniejących instalacji spalania odpadów komunalnych, przepisy § 19 ust. 5—8 stosuje się odpowiednio.

§ 22. 1. W przypadku wystąpienia zakłóceń w procesach technologicznych i operacjach technicznych dotyczących eksploatacji instalacji spalania lub współspalania odpadów, powodujących przekroczenie standardów emisyjnych, o których mowa w § 17 i 18, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz § 23:

- 1) wstrzymuje się podawanie odpadów do instalacji;
- 2) nie później niż w czwartej godzinie trwania zakłóceń rozpoczyna się procedurę zatrzymywania instalacji w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji.

2. Podawanie odpadów do instalacji spalania lub współspalania odpadów wstrzymuje się natychmiast, z jednoczesnym natychmiastowym rozpoczęciem procedury zatrzymywania instalacji w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji, z zastrzeżeniem § 23, jeżeli:

- 1) temperatura w komorze spalania spadnie poniżej 850°C lub w przypadku spalania odpadów niebezpiecznych zawierających ponad 1 % związków fluorowcoorganicznych, w przeliczeniu na chlor — poniżej 1 100°C, lub
- 2) łączny czas występowania zakłóceń, o których mowa w ust. 1, przekroczy 60 godzin w roku kalendarzowym, z tym że ograniczenie to obowiązuje dla każdej linii technologicznej instalacji spalania lub współspalania odpadów wyposażonej w odrębne urządzenia ochronne ograniczające wprowadzanie substancji do powietrza.

3. Podawanie odpadów do instalacji spalania odpadów wstrzymuje się natychmiast, z jednoczesnym natychmiastowym rozpoczęciem procedury zatrzymywania pracy instalacji w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji, z zastrzeżeniem § 23, także w przypadku gdy średnia trzydziestominutowa wartość stężenia pyłu przekracza 150 mg/m³_u, przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych, lub średnie trzydziestominutowe wartości stężenia tlenu węgla oraz substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny przekraczają odpowied-

nio 100 mg/m³_u i 20 mg/m³_u, przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych.

§ 23. 1. Do dnia 27 grudnia 2005 r., w przypadku wystąpienia zakłóceń w procesach technologicznych i operacjach technicznych dotyczących eksploatacji istniejących instalacji spalania odpadów komunalnych, powodujących przekroczenie standardów emisyjnych, o których mowa w § 17 ust. 2, pracę instalacji wstrzymuje się niezwłocznie w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji, nie później niż w ósmej godzinie trwania zakłóceń, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do dnia 27 grudnia 2005 r. pracę istniejącej instalacji spalania odpadów komunalnych wstrzymuje się natychmiast w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji, jeżeli:

- 1) stężenie pyłu przekroczy 600 mg/m³_u, przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych, lub
- 2) temperatura w komorze spalania spadnie poniżej 850°C, lub
- 3) łączny czas występowania zakłóceń, o których mowa w ust. 1, przekroczy 96 godzin w roku kalendarzowym, z tym że ograniczenie to obowiązuje dla każdej linii technologicznej instalacji spalania odpadów komunalnych wyposażonej w odrębne urządzenia ochronne, ograniczające wprowadzanie substancji do powietrza.

§ 24. Do dnia 27 grudnia 2005 r. zawartość tlenu w gazach odlotowych wynosi co najmniej 3 %, w przypadku istniejących instalacji spalania wyłącznie odpadów niebezpiecznych płynnych albo zmieszanych substancji gazowych i stałych sypkich, pochodzących ze wstępnego przetwarzania odpadów niebezpiecznych przy niedoborze tlenu, jeżeli moc cieplna ze spalania substancji gazowej stanowi ponad 50 % nominalnej mocy cieplnej instalacji.

Rozdział 4

Instalacje do produkcji lub obróbki wyrobów azbestowych

§ 25. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do instalacji do produkcji lub obróbki wyrobów wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. Nr 101, poz. 628, z późn. zm.³⁾), jeżeli ilość surowego azbestu zużywana w tych procesach przekracza 100 kg na rok.

§ 26. 1. Standard emisyjny azbestu wprowadzanego do powietrza emitorem wynosi 0,1 mg/m³_u.

2. Standard emisyjny pyłu wprowadzanego do powietrza emitorem wynosi 0,1 mg/m³_u, jeżeli nie jest oznaczana ilość azbestu w pyłe.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 156, poz. 1018, z 2000 r. Nr 88, poz. 986, z 2001 r. Nr 100, poz. 1085 i Nr 154, poz. 1793 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 78 i Nr 65, poz. 596.

§ 27. W przypadku gdy do pomiaru wielkości emisji azbestu nie stosuje się metody wagowej, lecz metodę mikroskopii optycznej fazowo-kontrastowej, uznaje się standard emisyjny azbestu wprowadzanego do powietrza emitorem za dotrzymany, jeżeli w jednym mililitrze gazów odlotowych w warunkach umownych znajdują się nie więcej niż 2 włókna azbestu długości większej niż 5 µm i szerokości mniejszej niż 3 µm, przy czym stosunek długości do szerokości włókna jest większy niż 3:1.

Rozdział 5

Instalacje do produkcji dwutlenku tytanu

§ 28. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do instalacji do produkcji dwutlenku tytanu w przypadku stosowania reakcji sulfatyzacji lub chlorowania.

§ 29. Standard emisyjny pyłu wynosi:

- 1) 50 mg/m³_u z procesów mielenia surowców, mielenia suchego pigmentu, suszenia pigmentu i mikronizacji parowej;
- 2) 150 mg/m³_u z pozostałych procesów.

§ 30. W przypadku stosowania reakcji sulfatyzacji do produkcji dwutlenku tytanu standard emisyjny związków siarki, obejmujących dwutlenek siarki, trójtlenek siarki i kwas siarkowy w przeliczeniu na dwutlenek siarki, wynosi:

- 1) 10 kg/Mg wyprodukowanego dwutlenku tytanu — z procesów rozkładu surowców i kalcynacji;
- 2) 500 mg/m³_u — z procesu koncentracji odpadowych roztworów kwaśnych.

§ 31. W przypadku stosowania reakcji chlorowania do produkcji dwutlenku tytanu standard emisyjny chloru gazowego wynosi 40 mg/m³_u, z tym że średnie dobowe stężenia chloru nie mogą przekroczyć 5 mg/m³_u.

§ 32. Instalacje do termicznego rozkładu soli powstających w wyniku unieszkodliwiania odpadów z procesów produkcji dwutlenku tytanu przy zastosowaniu reakcji sulfatyzacji wyposaża się w urządzenia ochronne odsiarczające.

Rozdział 6

Instalacje, w których używane są rozpuszczalniki organiczne

§ 33. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do procesów określonych w załączniku nr 9 do rozporządzenia, prowadzonych w instalacjach, których zdolność produkcyjna wymaga zużycia lotnych związków organicznych określonego w załączniku nr 10 do rozporządzenia, dla których wnioski o wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie lub, gdy taka decyzja nie była wymagana, zawiadomienie o zamiarze przystąpienia do użytkowania złożono po dniu 28 marca 1999 r., lub które oddano do użytku po dniu 29 marca 2000 r., zwanych

dalej „instalacjami nowymi”, a od dnia 1 listopada 2007 r., z zastrzeżeniem § 40 ust. 2, także do instalacji, dla których taki wniosek lub takie zawiadomienie złożono przed dniem 29 marca 1999 r., jeżeli instalacje zostały oddane do użytku nie później niż do dnia 29 marca 2000 r., zwanych dalej „instalacjami istniejącymi”.

2. W przypadku zmiany instalacji, którą jest:

- 1) istotna zmiana w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska dla instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego;
- 2) zmiana powodująca wzrost emisji lotnych związków organicznych o więcej niż 25 % dla instalacji, których zdolność produkcyjna wymaga zużycia lotnych związków organicznych mieszczącego się w dolnym przedziale progowym określonym w tabeli I lp. 1, 4, 6, 7, 10, 12, 15 i 18 oraz tabeli II lp. 1 w załączniku nr 10 do rozporządzenia lub innych instalacji wymienionych w tym załączniku o zużyciu lotnych związków organicznych mniejszym niż 10 Mg w ciągu roku,
- 3) zmiana powodująca wzrost emisji lotnych związków organicznych o więcej niż 10 % dla pozostałych instalacji

— ta część instalacji, która podlega istotnej zmianie, jest traktowana jako istniejąca instalacja, pod warunkiem że emisja z całej instalacji nie przekroczy emisji, która następowałaby, gdyby część istotnie zmieniona była traktowana jak instalacja nowa.

3. Przez lotne związki organiczne, zwane dalej „LZO”, rozumie się związki organiczne mające w temperaturze 293,15 K prężność par nie mniejszą niż 0,01 kPa, bądź posiadające analogiczną lotność w szczególnych warunkach użytkowania.

4. Przez rozpuszczalniki organiczne rozumie się LZO, stosowane oddzielnie bądź w połączeniu z innymi substancjami w celu rozpuszczania surowców, produktów, materiałów odpadowych lub zanieczyszczeń, lub LZO, które są stosowane jako czynnik rozpuszczający, czynnik dyspergujący, regulator lepkości, regulator napięcia powierzchniowego, plastyfikator lub konserwant.

5. LZO podlegające przemianie chemicznej w instalacjach nie są uwzględniane w limitach zużycia LZO określonych w załączniku nr 10 do rozporządzenia.

§ 34. 1. Standardy emisyjne LZO z niektórych instalacji określa tabela I w załączniku nr 10 do rozporządzenia, dla LZO wprowadzanych do powietrza w sposób:

- 1) zorganizowany, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny i oznaczone jako S₁;
- 2) niezorganizowany, wyrażone jako procent masy LZO zużytych w ciągu roku, powiększonej o masę LZO odzyskanych, ponownie użytych w tej instalacji i oznaczone jako S₂;

3) zorganizowany i niezorganizowany, wyrażone jako stosunek masy LZO do jednostki produktu i oznaczone jako S_4 .

2. Standardy emisyjne LZO z niektórych instalacji określa tabela II w załączniku nr 10 do rozporządzenia, dla LZO wprowadzanych do powietrza w sposób:

- 1) zorganizowany, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny i oznaczone jako S_1 ;
- 2) niezorganizowany, wyrażone jako procent masy LZO zużytych w ciągu roku, powiększonej o masę LZO odzyskanych, ponownie użytych w tej instalacji i pomniejszonej o masę LZO sprzedanych jako produkt opakowany w szczelny pojemnik i oznaczone jako S_3 ;
- 3) zorganizowany i niezorganizowany, wyrażone jako procent masy LZO zużytych w ciągu roku powiększonej o masę LZO odzyskanych, ponownie użytych w tej instalacji i oznaczone jako S_5 .

3. Standardy emisyjne LZO z instalacji lakierowania nowych pojazdów, których zdolność produkcyjna wymaga zużycia nie mniej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, określa tabela III w załączniku nr 10 do rozporządzenia, dla LZO wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany, wyrażone jako stosunek masy LZO wprowadzonej do powietrza do:

- 1) jednostki powierzchni produktu;
- 2) jednostki produktu.

§ 35. 1. Dotrzymanie standardów emisyjnych, o których mowa w § 34, sprawdza się na podstawie pomiarów wielkości emisji LZO i rocznego bilansu masy LZO, stosując odpowiednio następujące wzory:

- 1) $100 * (Z - (H + D_1 + O + W + R + G)) / (Z + D_2) < S_2$;
- 2) $100 * (Z - (H + D_1 + O + W + R + G)) / (Z + D_2 - B) \leq S_3$;
- 3) $(Z - (H + D_1 + O + W + R)) / P \leq S_4$;
- 4) $100 * (Z - (H + D_1 + O + W + R)) / (Z + D_2) \leq S_5$,

gdzie:

- Z — zużycie LZO,
- H — masa LZO zawartych w produktach o wartości handlowej,
- D_1 — masa LZO odzyskanych w celu ich wtórnego użycia, lecz nie w tej instalacji,
- D_2 — masa LZO odzyskanych, ponownie użytych w tej instalacji,
- O — masa LZO zawartych w odpadach,
- W — masa LZO zawartych w ściekach,
- R — masa LZO utraconych lub zatrzymanych w urządzeniach redukujących emisję LZO, nieuwzględnionych w O i W,

- B — masa LZO zawartych w produktach sprzedanych lub przeznaczonych do sprzedaży, opakowanych w szczelne pojemniki,
- G — masa LZO zawartych w gazach odlotowych wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany.

2. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio do instalacji lakierowania nowych pojazdów, o których mowa w § 34 ust. 3.

§ 36. Emisja LZO z instalacji, wymienionych w tabeli II w załączniku nr 10 do rozporządzenia, nie może przekraczać łącznie standardów emisyjnych S_1 i S_3 lub standardu emisyjnego S_5 .

§ 37. Standard emisyjny S_1 dla LZO, klasyfikowanych w przepisach rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 3 lipca 2002 r. w sprawie wykazu substancji niebezpiecznych wraz z ich klasyfikacją i oznakowaniem (Dz. U. Nr 129, poz. 1110) jako R45, R46, R60 lub R61, w przypadku gdy masa takich LZO wprowadzana do powietrza w ciągu jednej godziny jest nie mniejsza niż 10 gramów, wynosi $2 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$; standard dotyczy stężenia LZO bez przeliczenia na całkowity węgiel organiczny.

§ 38. Standard emisyjny S_1 dla LZO, klasyfikowanych w przepisach rozporządzenia, o którym mowa w § 37, jako R40, w przypadku gdy masa takich LZO wprowadzana do powietrza w ciągu jednej godziny jest nie mniejsza niż 100 gramów, wynosi $20 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, z wyłączeniem instalacji, w której prowadzi się proces czyszczenia na sucho, wymieniony w tabeli I lp. 5 w załączniku nr 10 do rozporządzenia; standard dotyczy stężenia LZO bez przeliczenia na całkowity węgiel organiczny.

§ 39. Wprowadzanie do powietrza LZO, klasyfikowanych w przepisach rozporządzenia, o którym mowa w § 37, jako R40, R45, R46, R60 lub R61, następuje łącznie w sposób zorganizowany.

§ 40. 1. Dopuszcza się odstępianie od standardów emisyjnych określonych w § 34, jeżeli spełniony jest warunek określony w załączniku nr 11 do rozporządzenia.

2. Prowadzący istniejące instalacje, którzy chcą korzystać z możliwości, o której mowa w ust. 1, zawiadomią o tym właściwy organ ochrony środowiska najpóźniej do dnia 31 października 2005 r. i najpóźniej do dnia 31 października 2007 r. przedstawią mu plan obniżenia emisji do wielkości E ustalonej w sposób określony w załączniku nr 11 do rozporządzenia.

3. Prowadzący nowe instalacje, którzy chcą korzystać z możliwości, o której mowa w ust. 1, najpóźniej do dnia 31 października 2004 r. przedstawią właściwemu organowi ochrony środowiska plan obniżenia emisji do wielkości E ustalonej w sposób określony w załączniku nr 11 do rozporządzenia.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do LZO, o których mowa w § 37 i 38.

§ 41. 1. Do dnia 1 kwietnia 2013 r. przepisów § 34 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 pkt 1 i 2 nie stosuje się do istniejących instalacji, które są wyposażone w urządzenia ochronne ograniczające wielkość emisji LZO do wartości:

- 1) $50 \text{ mg/m}^3_{\text{ur}}$, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny — dla dopalania LZO,
- 2) $150 \text{ mg/m}^3_{\text{ur}}$, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny — dla innych sposobów redukcji emisji LZO,

jeżeli wielkość emisji LZO wprowadzonych do powietrza łącznie w sposób zorganizowany i niezorganizowany jest nie większa niż wielkość emisji LZO w przypadku zachowania wymagań określonych w tych przepisach.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do LZO, o których mowa w § 37 i 38.

§ 42. Przepisu § 34 ust. 1 nie stosuje się do instalacji wymienionej w tabeli I lp.10 w załączniku nr 10 do rozporządzenia, jeżeli wprowadzanie do powietrza LZO z tych instalacji nie może odbywać się w sposób zorganizowany, w szczególności w przypadku malowania okrętów, samolotów; w takim przypadku stosuje się przepisy § 40.

§ 43. Przepisu § 34 ust. 1 nie stosuje się do instalacji wymienionej w tabeli I lp. 7 w załączniku nr 10 do rozporządzenia, jeżeli masa LZO zawartych w materiale czyszczącym, używanym w tej instalacji, jest nie większa niż 30 % masy tego materiału.

§ 44. 1. Uznaje się standardy emisyjne LZO, o których mowa w § 34, z instalacji, w której prowadzi się dwa lub więcej procesów wymienionych w załączniku nr 9 do rozporządzenia, za dotrzymane, jeżeli wielkość emisji LZO wprowadzanych do powietrza łącznie z tych procesów jest nie większa niż łączna wielkość emisji LZO w przypadku zachowania wymagań określonych w tym przepisie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do LZO, o których mowa w § 37 i 38.

§ 45. 1. Uznaje się, w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji LZO z instalacji, standard emisyjny S_1 za dotrzymany, jeżeli średnia dobowa wielkość emisji LZO dla faktycznych godzin pracy instalacji nie przekracza tego standardu oraz spełnione są następujące warunki:

- 1) średnia piętnastominutowa wielkość emisji LZO nie przekracza 150 % tego standardu — w przypadku instalacji wymienionych w tabeli I lp. 8 w załączniku nr 10 do rozporządzenia;
- 2) średnia jednogodzinna wielkość emisji LZO nie przekracza 150 % tego standardu — w przypadku pozostałych instalacji.

2. Uznaje się, w przypadku prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji LZO z instalacji, standard emisyjny S_1 za dotrzymany, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) średnia jednogodzinna wielkość emisji LZO nie przekracza 150 % tego standardu;
- 2) średnia ze wszystkich odczytów nie przekracza tego standardu.

3. W przypadkach LZO, o których mowa w § 37 i 38, dotrzymanie standardu emisyjnego sprawdza się na podstawie sumy stężeń danych, indywidualnych LZO, a w pozostałych przypadkach na podstawie stężenia całkowitego węgla organicznego.

4. W przypadku dokonywania pomiarów wielkości emisji LZO nie uwzględnia się objętości gazów dodanych do gazów odlotowych w celu ich chłodzenia lub rozcieńczania.

Rozdział 7

Przepis końcowy

§ 46. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska: Cz. Śleziak

Załączniki do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 sierpnia 2003 r. (poz. 1584)

Załącznik nr 1

STANDARDY EMISYJNE ZE ŹRÓDEŁ ISTNIEJĄCYCH

I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki

1. Ze spalania węgla kamiennego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych			
	źródła istniejące oddane do użytku przed dniem 29 marca 1990 r.			źródła istniejące oddane do użytku po dniu 28 marca 1990 r.
	do 31.12.2007 r.	od 01.01.2008 r.	źródła wymienione w pkt IV.1. i 4. niniejszego załącznika w okresie od 01.01.2008 r. do terminów tam określonych	
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
< 5	2 000	1 500	1 500	1 500
≥ 5 i < 50	2 000	1 500	1 500	1 300
≥ 50 i < 100	2 000	1 500	1 500	850
≥ 100 i < 225	2 350	1 500	1 500	Liniowy spadek od 850 do 400 ^{2) 3)}
≥ 225 i < 500	2 350 ¹⁾	Liniowy spadek od 1 500 do 400 ²⁾	1 500	
≥ 500	2 350	400 ²⁾	1 200	400 ^{2) 3)}

Objaśnienia:

¹⁾ standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł przeznaczonych do likwidacji przed końcem 2005 roku wynosi 3000 mg/m³_u, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych;

²⁾ od dnia 1 stycznia 2008 r. standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi 800 mg/m³_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:

- 2 000 godzin do dnia 31 grudnia 2015 r.,
- 1 500 godzin od dnia 1 stycznia 2016 r.

Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania;

³⁾ do dnia 31 grudnia 2007 r. standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi 800 mg/m³_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż 2 200 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat).

Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

2. Ze spalania węgla brunatnego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych			
	źródła istniejące oddane do użytku przed dniem 29 marca 1990 r.			źródła istniejące oddane do użytku po dniu 28 marca 1990 r.
	do 31.12.2007 r.	od 01.01.2008 r.	źródła wymienione w pkt IV.1. i 4. niniejszego załącznika w okresie od 01.01.2008 r. do terminów tam określonych	
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
< 50	2 500 ¹⁾	1 500	2 000	1 500
≥ 50 i < 100	2 500 ¹⁾	1 500	2 000	850
≥ 100 i < 225	2 500 ¹⁾	1 500	2 000	Liniowy spadek od 850 do 400 ^{2) 3)}
≥ 225 i < 500	2 500 ¹⁾	Liniowy spadek od 1 500 do 400 ²⁾	2 000	
≥ 500	2 500 ¹⁾	400 ²⁾	2 000	400 ^{2) 3)}

Objaśnienia:

¹⁾ standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł przeznaczonych do likwidacji przed końcem 2005 r. wynosi 3500 mg/m³_u przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych;

- 2) od dnia 1 stycznia 2008 r. standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi $800 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:

— 2 000 godzin do dnia 31 grudnia 2015 r.,

— 1 500 godzin od dnia 1 stycznia 2016 r.

Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania;

- 3) do dnia 31 grudnia 2007 r. standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi $800 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż 2 200 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat).

Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

3. Ze spalania koksu

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_{u} , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych			
	źródła istniejące oddane do użytku przed dniem 29 marca 1990 r.			źródła istniejące oddane do użytku po dniu 28 marca 1990 r.
	do 31.12.2007 r.	od 01.01.2008 r.	źródła wymienione w pkt IV.1. i 4. niniejszego załącznika w okresie od 01.01.2008 r. do terminów tam określonych	
1	2	3	4	5
< 5	1 100	800	800	800
≥ 5 i < 100	800	800	800	800
≥ 100 i < 500	800	Liniowy spadek od 800 do $400^{1)}$	800	Liniowy spadek od 800 do $400^{1)2)}$
≥ 500	800	$400^{1)}$	800	$400^{1)2)}$

Objaśnienia:

- 1) od dnia 1 stycznia 2008 r. standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi $800 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:

— 2 000 godzin do dnia 31 grudnia 2015 r.,

— 1 500 godzin od dnia 1 stycznia 2016 r.

Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania;

- 2) do dnia 31 grudnia 2007 r. standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi $800 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż 2 200 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat).

Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

4. Ze spalania biomasy

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_{u} , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych	
	do 31.12.2007 r.	od 01.01.2008 r.
1	2	3
< 100	800	800
≥ 100 i < 500	800	liniowy spadek od 800 do $400^{1)}$
≥ 500	800	$400^{1)}$

Objaśnienie:

- 1) standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi $800 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:

— 2 000 godzin do dnia 31 grudnia 2015 r.,

— 1 500 godzin od dnia 1 stycznia 2016 r.

Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

5. Ze spalania paliw ciekłych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych			
	źródła istniejące oddane do użytku przed dniem 29 marca 1990 r.			źródła istniejące oddane do użytku po dniu 28 marca 1990 r.
	do 31.12.2006 r.	od 01.01.2007 r.	źródła wymienione w pkt IV.1. i 4. niniejszego załącznika w okresie od 01.01.2008 r. do terminów tam określonych	
1	2	3	4	5
< 5	4375	1700	1700	850
≥ 5 i < 50	4375	1700	1700	850
≥ 50 i < 300	3500	1700	1700	850
≥ 300 i < 500	3500	Liniowy spadek od 1700 do 400	1700	Liniowy spadek od 850 do 400
≥ 500	3500	400	1700	400

6. Ze spalania paliw gazowych

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych
1	2
gaz ciekły	5
gaz wielkopiecowy, gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	
do 31.12.2007 r.	800
od 01.01.2008 r.	600
pozostałe gazy	35

II. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu

1. Ze spalania węgla kamiennego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych					
	źródła istniejące oddane do użytku przed dniem 29 marca 1990 r.			źródła istniejące oddane do użytku po dniu 28 marca 1990 r.		
	do 31.12.2007 r.	od 01.01.2008 r. do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.	źródła wymienione w pkt IV.2. niniejszego załącznika od 01.01.2016 r. do terminów tam określonych	do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
1	2	3	4	5	6	7
< 50	400	400	400	400	400	400
≥ 50 i ≤ 500	600	600	600	600	500	500
> 500	540 ¹⁾	500 ¹⁾	200 ²⁾	500	500 ¹⁾	200 ²⁾³⁾

Objaśnienia:

- 1) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 2 000 godzin rocznie (krocząca średnia z okresu pięciu lat), wynosi $600 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania;
- 2) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 1 500 godzin rocznie (krocząca średnia z okresu pięciu lat), wynosi $450 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania;
- 3) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł wymienionych w pkt IV.2. załącznika wynosi — do czasu określonego w tym punkcie — $500 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

2. Ze spalania węgla brunatnego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych				
	źródła oddane do użytku przed dniem 29 marca 1990 r.			źródła istniejące oddane do użytku po dniu 28 marca 1990 r.	
	do 31.12. 2015 r.	od 01.01. 2016 r.	źródła wymienione w pkt IV.2. niniejszego załącznika od 01.01.2016 r. do terminów tam określonych	do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
1	2	3	4	5	6
≤ 500	500	500	500	400	400
> 500	500 ¹⁾	200 ²⁾	500	400 ¹⁾	200 ^{2) 3)}

Objaśnienia:

- 1) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 2 000 godzin rocznie (krocząca średnia z okresu pięciu lat), wynosi 600 mg/m³_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania;
- 2) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 1 500 godzin rocznie (krocząca średnia z okresu pięciu lat), wynosi 450 mg/m³_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania;
- 3) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł wymienionych w pkt IV.2. załącznika wynosi — do czasu określonego w tym punkcie — 400 mg/m³_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

3. Ze spalania koksu

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych				
	źródła istniejące oddane do użytku przed dniem 29 marca 1990 r.			źródła istniejące oddane do użytku po dniu 28 marca 1990 r.	
	do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.	źródła wymienione w pkt IV.2. niniejszego załącznika od 01.01.2016 r. do terminów tam określonych	do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
1	2	3	4	5	6
≤ 50	450	450	450	400	400
> 50 i ≤ 500	450	450	450	400	400
> 500	450 ¹⁾	200 ²⁾	450	400 ¹⁾	200 ^{2) 3)}

Objaśnienia:

- 1) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 2000 godzin rocznie (krocząca średnia z okresu pięciu lat), wynosi 600 mg/m³_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania;
- 2) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 1 500 godzin rocznie (krocząca średnia z okresu pięciu lat), wynosi 450 mg/m³_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania;
- 3) standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł wymienionych w pkt IV.2. załącznika wynosi — do czasu określonego w tym punkcie — 400 mg/m³_u, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

4. Ze spalania biomasy

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych			
	do 31.12.2007 r.	od 01.01.2008 r. do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.	źródła wymienione w pkt IV.2 niniejszego załącznika od 01.01.2016 r. do terminów w nim określonych
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
≤ 500	600	400	400	400
> 500	600	400 ¹⁾	200 ²⁾	400 ²⁾

Objaśnienia:

- ¹⁾ standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 2 000 godzin rocznie (krocząca średnia z okresu pięciu lat), wynosi $600 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania;
- ²⁾ standard emisyjny tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze źródeł, które będą użytkowane nie dłużej niż 1 500 godzin rocznie (krocząca średnia z okresu pięciu lat), wynosi $450 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych. Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

5. Ze spalania paliw ciekłych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych			
	źródła istniejące oddane do użytku przed dniem 29 marca 1990 r.		źródła istniejące oddane do użytku po dniu 28 marca 1990 r.	
	do 31.12.2007 r.	od 01.01.2008 r.	do 31.12.2007 r.	od 01.01.2008 r.
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
< 50	450	450	400	400
$\geq 50 \text{ i } \leq 500$	630	450	450	450
> 500	630	400	450	400

6. Ze spalania paliw gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych	
	do 31.12.2007 r.	od 01.01.2008 r.
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
< 5	150	150
$\geq 5 \text{ i } < 50$	300	300
$\geq 50 \text{ i } \leq 500$	350	300
> 500	350	200

III. Standardy emisyjne pyłu

1. Ze spalania węgla kamiennego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$ przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych					
	źródła istniejące oddane do użytku przed dniem 29 marca 1990 r.				źródła istniejące oddane do użytku po dniu 28 marca 1990 r.	
	do 31.12.2005 r.	od 01.01.2006 r. do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.	źródła wymienione w pkt IV.3. i 4. niniejszego załącznika w okresie od 01.01.2008 r. do terminów tam określonych	do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
< 5	1 900	700	200	700	630	200
≥ 5 i < 50	1 000	400	100	400	400	100
≥ 50 i < 500	350 ¹⁾	100 ²⁾	100	350	100	100
≥ 500	350 ¹⁾	50 ^{2) 3)}	50 ³⁾	350	50 ³⁾	50 ³⁾

Objaśnienia:

- 1) wartości obowiązują do dnia 31 grudnia 2007 r.;
- 2) wartości obowiązują od dnia 1 stycznia 2008 r.;
- 3) dla źródeł, w których spalane jest paliwo stałe posiadające w stanie roboczym: wartość opałową mniejszą niż 5 800 kJ/kg, zawartość wilgoci większą niż 45 % wagowych, łączną zawartość wilgoci i popiołu większą niż 60 % wagowych i zawartość tlenu wapnia większą niż 10 %, standard emisyjny wynosi 100 $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$ przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

2. Ze spalania węgla brunatnego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$ przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych					
	źródła istniejące oddane do użytku przed dniem 29 marca 1990 r.				źródła istniejące oddane do użytku po dniu 28 marca 1990 r.	
	do 31.12.2005 r.	od 01.01.2006 r. do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.	źródła wymienione w pkt IV.3. i 4. niniejszego załącznika w okresie od 01.01.2008 r. do terminów tam określonych	do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
< 5	1 900	700	200	700	630	200
≥ 5 i < 50	1 000	400	100	400	400	100
≥ 50 i < 500	225 ¹⁾	100 ²⁾	100	225	100	100
≥ 500	225 ¹⁾	50 ^{2) 3)}	50 ^{2) 3)}	225	50 ³⁾	50 ³⁾

Objaśnienia:

- 1) wartości obowiązują do dnia 31 grudnia 2007 r.;
- 2) wartości obowiązują od dnia 1 stycznia 2008 r.;
- 3) dla źródeł, w których spalane jest paliwo stałe posiadające w stanie roboczym: wartość opałową mniejszą niż 5 800 kJ/kg, zawartość wilgoci większą niż 45 % wagowych, łączną zawartość wilgoci i popiołu większą niż 60 % wagowych i zawartość tlenu wapnia większą niż 10 %, standard emisyjny wynosi 100 $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$ przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych.

3. Ze spalania koksu

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{O}_2}$ przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych					
	źródła istniejące oddane do użytku przed dniem 29 marca 1990 r.			źródła istniejące oddane do użytku po dniu 28 marca 1990 r.		
	do 31.12.2007 r.	od 01.01.2008 r. do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.	źródła wymienione w pkt IV.3. i 4. niniejszego załącznika w okresie od 01.01.2008 r. do terminów tam określonych	do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
1	2	3	4	5	6	7
< 5	635	635	200	635	630	200
≥ 5 i < 50	635	400	100	635	400	100
≥ 50 i < 500	635	100	100	635	100	100
≥ 500	635	50	50	635	50	50

4. Ze spalania biomasy

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{O}_2}$ przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych
1	2
< 500	100
≥ 500	50

5. Standard emisyjny pyłu ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 500 MW, w których spalane są paliwa ciekłe o zawartości popiołu większej niż 0,06 %, wynosi $100 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{O}_2}$ przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych, a w pozostałych przypadkach — $50 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{O}_2}$ przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych.

6. Ze spalania paliw gazowych

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{O}_2}$ przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych			
	źródła istniejące oddane do użytku przed dniem 29 marca 1990 r.		źródła istniejące oddane do użytku po dniu 28 marca 1990 r.	
	do 31.12. 2007 r.	od 01.01.2008 r.	przed dniem przystąpienia RP do Unii Europejskiej	od dnia przystąpienia RP do Unii Europejskiej
1	2	3	4	5
gaz ziemny	5	5	5	5
gaz ciekły	5	5	5	5
gaz koksowniczy	10	5	10	5
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	50	50	50	50
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	50	25	25	25
niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	10	5	5	5
gaz wielkopiecowy	50	10	10	10
pozostałe gazy	5	5	5	5

Uwagi do załącznika nr 1:

- Nominalna moc cieplna źródła oznacza ilość energii wprowadzonej w paliwie do źródła w jednostce czasu przy jego nominalnym obciążeniu.
- Standardy emisyjne dotyczą źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1,0 MW.

IV. Źródła spalania paliw, o których mowa w pkt I tabeli 1, 2, 3 i 5 kolumnie nr 4, w pkt II tabeli 1 i 4 kolumnie nr 5 i tabeli 2 i 3 kolumnie nr 4 oraz w pkt III tabeli 1, 2 i 3 kolumnie nr 5.**1. w zakresie dwutlenku siarki — w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. lub krócej, jeżeli zostało to indywidualnie określone:**

- 1) Elektrownia Bełchatów — 2 kotły x BB—1150;
- 2) Elektrownia Turów — 1 kocioł OP 650 b do dnia 31 grudnia 2012 r., 1 kocioł OP 650 b do dnia 31 grudnia 2013 r.;
- 3) Elektrownia Kozienice — 5 kotłów OP-650;
- 4) Elektrownia Dolna Odra — 1 kocioł OP-650;
- 5) Elektrownia Pomorzany — 2 kotły Benson OP-206, 1 kocioł WP-120;
- 6) Elektrownia Szczecin — 2 kotły OP-130;
- 7) Elektrownia im. T. Kościuszki S.A. w Połańcu — 2 kotły EP-650;
- 8) Elektrownia Rybnik S.A. — 3 kotły OP-650;
- 9) Zespół Elektrowni Ostrołęka S.A., El. Ostrołęka „B” — 2 kotły OP-650;
- 10) Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia „Łagisza” — 3 kotły OP-380k;
- 11) Elektrownia „Skawina” S.A. — 4 kotły OP-230, 4 kotły OP-210;
- 12) Elektrownia „Stalowa Wola” S.A. — 4 kotły OP-150, 2 kotły OP-380k;
- 13) Elektrociepłownie Warszawskie S.A., EC „Siekierki” — 2 kotły OP-230, 1 kocioł OP-380, 3 kotły OP-430, 1 kocioł WP-200, 3 kotły WP-120;
- 14) Elektrociepłownie Warszawskie S.A., EC „Żerań” — 5 kotłów OP 230, 4 kotły WP 120;
- 15) Elektrociepłownia nr 2, Łódź — 1 kocioł OP 130, 1 kocioł OP 130 do dnia 31 grudnia 2014 r., 1 kocioł OP 140;
- 16) Elektrociepłownia nr 3, Łódź — 1 kocioł OP 230, 1 kocioł OP 230 do dnia 31 grudnia 2014 r.;
- 17) Elektrociepłownia nr 4, Łódź — 4 kotły WP 120;
- 18) Kogeneracja S.A., Wrocław, Elektrociepłownia Czechnica — 4 kotły OP 130;
- 19) Kogeneracja S.A., Wrocław, Elektrociepłownia Wrocław — 2 kotły OP 430, 1 kocioł WP 70, 1 kocioł WP 120;
- 20) Elektrociepłownie Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdańska — 2 kotły OP 70C, 1 kocioł OP 230 do dnia 31 grudnia 2012 r., 1 kocioł OP 230;
- 21) Elektrociepłownie Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdyńska — 1 kocioł WP 120;
- 22) Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz S.A., Elektrociepłownia Bydgoszcz II — 2 kotły OP 230;
- 23) Elektrociepłownia Białystok S.A. — 2 kotły OP 140, 1 kocioł OP 230;
- 24) Elektrociepłownia Zabrze S.A. — 2 kotły WP 120;
- 25) Elektrociepłownia Będzin S.A. — 2 kotły OP 140;
- 26) Elektrociepłownia Gorzów S.A. — 2 kotły OP 140;
- 27) Elektrociepłownia Elbląg S.A. — 3 kotły OP 130, 1 kocioł WP 120;
- 28) Elektrociepłownia Toruń S.A. — 2 kotły WP 120;
- 29) Elektrociepłownia Lublin Wrotków — 2 kotły WP 70;
- 30) Zakład Elektrociepłowni, Polskiego Koncernu Naftowego „Orlen” S.A. — 1 kocioł OO-220, 3 kotły OO-320, 4 kotły OO-420;
- 31) Energetyka Dwory Sp. z o.o. — 1 kocioł OP-140 do dnia 31 grudnia 2012 r.;
- 32) Elektrociepłownia Anwil S.A, Włocławek — 1 kocioł OO-230, 2 kotły OO-260;
- 33) Zakłady Azotowe „Puławy” S.A., Zakład Elektrociepłowni, Puławy — 2 kotły OP-215;
- 34) Huta im. T. Sendzimira S.A. — 4 kotły TP-230, 1 kocioł OP-230;
- 35) Elektrociepłownia Rafinerii Gdańskiej — 2 kotły OOP-160;
- 36) Elektrociepłownia II Elana S.A., Toruń — 4 kotły OO-120.

2. w zakresie tlenków azotu — w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.:

- 1) Zespół Elektrowni PAK, Elektrownia Adamów — 5 kotłów OP 380 b;
- 2) Elektrownia Kozienice — 3 kotły OP-650, 2 kotły AP-1650;
- 3) EL. Dolna Odra — 5 kotłów OP-650;

- 4) Elektrownia im. T. Kościuszki S.A., Połaniec — 6 kotłów EP-650;
- 5) Elektrownia Rybnik S.A. — 5 kotłów OP-650;
- 6) Zespół Elektrowni Ostrołęka S.A, Elektrownia Ostrołęka „B” — 1 kocioł OP-650;
- 7) Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Jaworzno III — 6 kotłów OP-650;
- 8) Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Łaziska — 2 kotły OP-380, 4 kotły OP-650;
- 9) Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Łagisza — 2 kotły OP-380k;
- 10) Elektrownia „Opole” S.A. — 4 kotły BP-1150;
- 11) Elektrociepłownie Warszawskie S.A., Elektrociepłownia „Siekierki” — 2 kotły OP-230;
- 12) Elektrociepłownie Warszawskie S.A., Elektrociepłownia „Kawęczyn” — 1 kocioł WP-120 , 2 kotły WP-200;
- 13) Elektrociepłownia nr 3, Łódź — 2 kotły OP 130, 1 kocioł OP 230;
- 14) Elektrociepłownia nr 4, Łódź — 2 kotły OP 230;
- 15) Elektrociepłownia „Kraków” S.A. — 2 kotły BC-90, 2 kotły BC-100, 4 kotły WP 120;
- 16) Elektrociepłownie Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdyńska — 2 kotły OP 230;
- 17) Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz S.A., Elektrociepłownia Bydgoszcz II — 2 kotły OP 230;
- 18) Zespół Elektrociepłowni Poznańskich S.A., Elektrociepłownia II Poznań Karolin — 2 kotły OP 140, 2 kotły OP 430;
- 19) Elektrociepłownia Nowa Sp. z o.o., Dąbrowa Górnicza — 1 kocioł OPG-230, 4 kotły OPG-230, 1 kocioł OPG-430;
- 20) Zakłady Azotowe „Puławy” S.A., Zakład Elektrociepłowni, Puławy — 3 kotły OP-215;
- 21) International Paper-Kwidzyn S.A., Wydział Energetyczny — 4 kotły OP-140.

3. w zakresie pyłu — w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. lub krócej, jeżeli zostało to indywidualnie określone:

- 1) Ciepłownia Miejska Łomża — 3 kotły WR-25;
- 2) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Ciepłownia „Zatorze”, Leszno — 3 kotły WR-25;
- 3) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Chełm — 2 kotły WR-25, 1 kocioł WR-10;
- 4) Ciepłownia Miejska Sieradz — 2 kotły WR-25;
- 5) Lubrem S.C., Centralna Ciepłownia w Dęblinie — 3 kotły WR-25;
- 6) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Ciepłownia „Zachód”, Białystok — 3 kotły WR-25;
- 7) Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Karczew — 3 kotły WR-25;
- 8) Ciepłownia C III Ełk — 3 kotły WR-25;
- 9) Ciepłownia—Zasanie Przemysł — 3 kotły WR-25;
- 10) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Biała Podlaska — 2 kotły WR-25;
- 11) Ciepłownia „Rejtan” Częstochowa — 3 kotły WR-25;
- 12) Centralna Ciepłownia w Ciechanowie, PEC Sp. z o.o., Ciechanów — 3 kotły WR-25, 3 kotły OR-10;
- 13) Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Legnicy S.A. — 1 kocioł WR-46, 2 kotły OR 32;
- 14) OPEC Grudziądz — 2 kotły WR-25, 3 kotły OR-32;
- 15) Ciepłownia Miejska Malbork — 2 kotły WR-10;
- 16) Atex Sp. z o.o. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Zamość — 3 kotły WR-25;
- 17) Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o., Krosno — 2 kotły WR-10 do dnia 31 grudnia 2015 r., 2 kotły WR-10;
- 18) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Tarnowskie Góry — 2 kotły WR-25;
- 19) Zakład Energetyki Ciepłej Tczew Sp. z o.o. — 2 kotły WR-25;
- 20) Elektrociepłownia „Zduńska Wola” Sp. z o.o. — 3 kotły OR-32, 1 kocioł WR-25;
- 21) Miejska Energetyka Ciepła Sp. z o.o., Kotłownia Zachód, Piła — 2 kotły WR-25;
- 22) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Gniezno — 2 kotły WR-25, 1 kocioł WLM-5 do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 23) Szczecińska Energetyka Ciepła Sp. z o.o. — 2 kotły WR-25;
- 24) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „Legionowo” Sp. z o.o. — 3 kotły WR-25;

- 25) Kalisz —Piwonice S.A. — 3 kotły WR25, 1 kocioł OSR-32;
- 26) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Ciepłownia Główna, Suwałki — 4 kotły WR-25;
- 27) Radomskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „RADPEC” S.A. — 3 kotły WR-25;
- 28) Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej Piotrków Trybunalski — 2 kotły WR-25;
- 29) Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, Ciepłownia Miejska, Pabianice — 4 kotły WR-25.

4. w zakresie dwutlenku siarki i pyłu — w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. lub krócej, jeżeli zostało to indywidualnie określone:

- 1) ENERGOTOR-TORUŃ S.A — do dnia 30 czerwca 2010 r.;
- 2) Zespół Elektrociepłowni „Bydgoszcz S.A. EC II”;
- 3) Zespół Elektrociepłowni „Bydgoszcz S.A. EC I”;
- 4) Inowrocławskie Zakłady Chemiczne „Soda Mątwy S.A.”;
- 5) Janikowskie Zakłady Sodowe „Janikosoda S.A.”;
- 6) ELANA S.A. Toruń — do dnia 30 czerwca 2010 r.;
- 7) Łęczyńska Energetyka Sp. z o.o. w Bogdance, Puchaczów;
- 8) MEGATEM EC Lublin;
- 9) Tomaszowskie Zakłady Drobiarskie „ROLDROB” S.A., Tomaszów Mazowiecki;
- 10) Kutnowskie Zakłady Drobiarskie EXDROB S.A. w Kutnie — do dnia 31 października 2010 r.;
- 11) Elektrociepłownia Pruszków I (Elektrociepłownie Warszawskie S.A.), Pruszków;
- 12) Ciepłownia Wola Elektrociepłownie Warszawskie S.A., Warszawa;
- 13) URSUS — MEDIA Sp. z o.o., Warszawa;
- 14) Metsa Tissue S.A. (dawniej Warszawskie Zakłady Papiernicze w Konstancinie-Jeziornej), Konstancin-Jeziorna — do dnia 31 grudnia 2009 r.;
- 15) Elektrownia Blachownia, Kędzierzyn-Koźle;
- 16) Huta „Andrzej”, Zawadzkie;
- 17) Zakłady Azotowe „Kędzierzyn” S.A., Kędzierzyn-Koźle;
- 18) Zakład Usług Technicznych FASTY Sp. z o.o., Białystok;
- 19) Elektrociepłownia ZABRZE, Zabrze;
- 20) Elektrownia EC1, Bielsko-Biała;
- 21) Elektrociepłownia SZOMBIERKI, Bytom;
- 22) Zakłady Mechaniczne BYTOM, Bytom;
- 23) Aspra-Sefako S.A., Sędziszów;
- 24) Carbon Black Polska Sp. z o.o., Jasło;
- 25) Ciepłownia „Bielszowice”, Ruda Śląska;
- 26) Ciepłownia „Mikołaj”, Ruda Śląska;
- 27) Ciepłownia „Nowy Wirek”, Ruda Śląska;
- 28) Ciepłownia C II Spółdzielni Mieszkaniowej „Świt”, Ełk;
- 29) Ciepłownia Huty CEDLER S.A., Sosnowiec;
- 30) Ciepłownia KAZIMIERZ (ZEC Katowice), Katowice;
- 31) Ciepłownia NIWKA (ZEC w Katowicach), Katowice;
- 32) COWiK Bartoszyce Sp. z o.o. — kotłownia rejonowa, Bartoszyce;
- 33) Dolnośląski Zakład Termoenergetyczny S.A., Dzierżoniów;
- 34) Elektrociepłownia Bydgoszcz I, Bydgoszcz;
- 35) Elektrociepłownia GIGA Sp. z o.o., Świdnik;
- 36) Elektrociepłownia Gorlice, Gorlice;
- 37) Elektrociepłownia WSK Rzeszów, Rzeszów;
- 38) Elektrociepłownia Zduńska Wola Sp. z o.o., Zduńska Wola;
- 39) ENERGOPON Sp. z o.o., Poniatowa;

- 40) Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Bydgoszcz;
- 41) Kociołnia Miejska w Myszkowie, Myszków;
- 42) Miejska Energetyka Ciepła Sp. z o.o., Ostrowiec;
- 43) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Włocławek;
- 44) Mifama S.A., Mikołów;
- 45) MPEC Sp. z o.o., Leszno;
- 46) MP GK Włodawa, Włodawa;
- 47) MZEC Sp. z o.o., Chojnice;
- 48) Nadwiślańska Spółka Energetyczna Sp. z o.o., Bieruń;
- 49) PEC Sp. z o.o., Jarocin;
- 50) Przedsiębiorstwo Energetyczne Megawat Sp. z o.o. Z-1 Dębieńsko, Czerwionka-Leszczyny;
- 51) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Katowice;
- 52) Przedsiębiorstwo Energetyczne MEGAWAT Sp. z o.o. Zakład Z-2 Knurów, Czerwionka-Leszczyny;
- 53) Przedsiębiorstwo Energetyczne MEGAWAT Sp. z o.o. Zakład Z-3 Szczygłowice, Czerwionka-Leszczyny;
- 54) Przedsiębiorstwo Energetyczne Systemy Ciepłownicze S.A., Częstochowa;
- 55) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „Legionowo” Sp. z o.o., Legionowo;
- 56) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Hajnówka;
- 57) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Oborniki;
- 58) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Ełku, Ełk;
- 59) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Pułtusk;
- 60) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Goleniowie Sp. z o.o., Goleniów;
- 61) Przedsiębiorstwo Wielobranżowe ATEX Sp. z o.o., Zamość;
- 62) RSW S.A. — Ciepłownia Ignacy, Rybnik;
- 63) RSW S.A. — Ciepłownia Jankowice, Rybnik;
- 64) RSW S.A. — Ciepłownia Rymer, Rybnik;
- 65) RSW S.A. Elektrociepłownia Chwałowice, Rybnik;
- 66) Spółdzielnia Mieszkaniowa „Zazamcze”, Włocławek;
- 67) VT ENERGO Sp. z o.o., Dobrze Miasto;
- 68) Zakład Energetyczny Częstochowa S.A., Częstochowa;
- 69) Zakład Energetyczny w Sokołowie Podlaskim, Sokołów Podlaski;
- 70) Zakład Energetyki Ciepłej, Wołomin;
- 71) Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Bolesławiec;
- 72) Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Nowy Dwór Mazowiecki;
- 73) Zakład Gospodarki Ciepłowniczej Sp. z o.o., Tomaszów Mazowiecki;
- 74) Zakład Produkcji Ciepła Żory, Żory;
- 75) Zakłady Energetyki Ciepłej, Katowice;
- 76) Zakłady Tworzyw Sztucznych Gamrat w Jaśle, Jasło;
- 77) Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Tczew.

Objaśnienie:

Terminy dla poszczególnych źródeł i obiektów, o których mowa w pkt IV, wynikają z Traktatu między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (państwami członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczącego przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej.

Załącznik nr 2

STANDARDY EMISYJNE ZE ŹRÓDEŁ NOWYCH, DLA KTÓRYCH WNIOSEK O WYDANIE POZWOLENIA NA BUDOWĘ ZŁOŻONO PRZED DNIEM 27 LISTOPADA 2002 R., JEŻELI ŹRÓDŁA ZOSTANĄ ODDANE DO UŻYTKU NIE PÓŹNIEJ NIŻ DO DNIA 27 LISTOPADA 2003 R.

I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki**1. Ze spalania węgla kamiennego**

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	źródła oddane do użytku przed dniem 29.03.1990 r.		źródła oddane do użytku po dniu 28.03.1990 r.
	do 31.12. 2007 r.	od 01.01.2008 r.	
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
< 5	2 000	1 500	1 500
≥ 5 i < 50	2 000	1 300	1 300
≥ 50 i < 100	2 000	850	850
≥ 100 i < 500	Liniowy spadek od 2 000 do 400 ¹⁾	Liniowy spadek od 850 do 400 ¹⁾	Liniowy spadek od 850 do 400 ¹⁾
≥ 500	400 ¹⁾	400 ¹⁾	400 ¹⁾

Objaśnienie:

¹⁾ przed dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi $800 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż 2 200 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat); od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi $800 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:

- 2 000 godzin w roku kalendarzowym do dnia 31 grudnia 2015 r.,
- 1 500 godzin w roku kalendarzowym od dnia 1 stycznia 2016 r.

Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

2. Ze spalania węgla brunatnego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	źródła oddane do użytku przed dniem 29.03.1990 r.		źródła oddane do użytku po dniu 28.03.1990 r.
	do 31.12. 2007 r.	od 01.01.2008 r.	
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
< 50	2 000	1 500	1 500
≥ 50 i < 100	2 000	850	850
≥ 100 i < 500	Liniowy spadek od 2 000 do 400 ¹⁾	Liniowy spadek od 850 do 400 ¹⁾	Liniowy spadek od 850 do 400 ¹⁾
≥ 500	400 ¹⁾	400 ¹⁾	400 ¹⁾

Objaśnienie:

¹⁾ przed dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi $800 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż 2 200 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat); od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi $800 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:

- 2 000 godzin w roku kalendarzowym do dnia 31 grudnia 2015 r.,
- 1 500 godzin w roku kalendarzowym od dnia 1 stycznia 2016 r.

Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

3. Ze spalania koksu

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	źródła oddane do użytku przed dniem 29.03.1990 r.		źródła oddane do użytku po dniu 28.03.1990 r.
	do 31.12. 2007 r.	od 01.01.2008 r.	
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
< 5	1 100	800	800
≥ 5 i < 50	800	800	800
≥ 50 i < 500	Liniowy spadek od 800 do 400 ¹⁾	Liniowy spadek od 800 do 400 ¹⁾	Liniowy spadek od 800 do 400 ¹⁾
≥ 500	400 ¹⁾	400 ¹⁾	400 ¹⁾

Objaśnienie:

¹⁾ przed dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi 800 $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż 2 200 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat); od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi 800 $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:

- 2 000 godzin w roku kalendarzowym do dnia 31 grudnia 2015 r.,
- 1 500 godzin w roku kalendarzowym od dnia 1 stycznia 2016 r.

Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

4. Ze spalania biomasy

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych
	<i>2</i>
< 100	800
≥ 100 i < 500	Liniowy spadek od 800 do 400 ¹⁾
≥ 500	400 ¹⁾

Objaśnienie:

¹⁾ przed dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi 800 $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż 2 200 godzin w roku kalendarzowym (średnia krocząca z pięciu lat); od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej standard emisyjny dwutlenku siarki ze źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi 800 $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, jeżeli źródła pracują przez okres nie dłuższy niż:

- 2 000 godzin w roku kalendarzowym do dnia 31 grudnia 2015 r.,
- 1 500 godzin w roku kalendarzowym od dnia 1 stycznia 2016 r.

Do czasu pracy tych źródeł nie wlicza się okresów ich rozruchu i zatrzymywania.

5. Ze spalania paliw ciekłych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych		
	źródła oddane do użytku przed dniem 29.03.1990 r.		źródła oddane do użytku po dniu 28.03.1990 r.
	do 31.12. 2006 r.	od 01.01.2007 r.	
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
< 5	4 375	850	850
≥ 5 i < 50	4 375	850	850
≥ 50 i < 300	1 700	850	850
≥ 300 i < 500	Liniowy spadek od 1 700 do 400	Liniowy spadek od 850 do 400	Liniowy spadek od 850 do 400
≥ 500	400	400	400

6. Ze spalania paliw gazowych

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych	
	przed dniem przystąpienia RP do Unii Europejskiej	od dnia przystąpienia RP do Unii Europejskiej
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
gaz ziemny	35	35
gaz ciekły	35	35
gaz koksowniczy	800	800
gaz wielkopiecowy	800	800
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	800	35
gaz miejski	35	35
niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800	800
pozostałe gazy	35	35

II. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu

1. Ze spalania węgla kamiennego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych				
	źródła oddane do użytku przed dniem 29.03.1990 r.			źródła oddane do użytku po dniu 28.03.1990 r.	
	do 31.12.2007 r.	od 01.01.2008 r. do 31.12. 2015 r.	od 01.01.2016 r.	do 31.12. 2015 r.	od 01.01.2016 r.
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
≤ 50	400	400	400	400	400
> 50 i ≤ 500	600	600	600	500	500
> 500	540	500	200	500	200

2. Ze spalania węgla brunatnego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych			
	źródła oddane do użytku przed dniem 29.03.1990 r.		źródła oddane do użytku po dniu 28.03.1990 r.	
	do 31.12. 2015 r.	od 01.01.2016 r.	do 31.12. 2015 r.	od 01.01.2016 r.
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
≤ 500	500	500	400	400
> 500	500	200	400	200

3. Ze spalania koksu

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych	
	do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
< 50	450	450
≥ 50 i ≤ 500	450	450
> 500	450	200

4. Ze spalania biomasy

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	przed dniem przystąpienia RP do Unii Europejskiej	od dnia przystąpienia RP do Unii Europejskiej do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
≤ 500	600	400	400
> 500	600	400	200

5. Ze spalania paliw ciekłych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ , przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych			
	źródła oddane do użytku przed dniem 29.03.1990 r.		źródła oddane do użytku po dniu 28.03.1990 r.	
	do 31.12. 2007 r.	od 01.01.2008 r.	do 31.12. 2007 r.	od 01.01.2008 r.
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
< 50	450	450	400	400
≥ 50 i ≤ 500	450	450	450	450
> 500	450	400	450	400

6. Ze spalania paliw gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ , przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych	
	do 31.12. 2007 r.	od 01.01.2008 r.
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
< 5	150	150
≥ 5 i < 50	300	300
≥ 50 i ≤ 500	350	300
> 500	350	200

III. Standardy emisyjne pyłu

1. Ze spalania węgla kamiennego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych						
	źródła oddane do użytku przed dniem 29.03.1990 r.			źródła oddane do użytku po dniu 28.03.1990r.			
	do 31.12. 2006 r.	od 01.01.2007 r. do 31.12.2015 r.	od 01.01. 2016 r.	dla których decyzje o pozwoleniu na budowę wydano przed dniem 07.10.1998 r.		dla których decyzje o pozwoleniu na budowę wydano po dniu 06.10.1998 r.	
				do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.	do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>	<i>8</i>
< 5	1900	700	200	630	200	630	200
≥ 5 i < 50	1000	400	100	400	100	400	100
≥ 50 i < 500	100	100	100	100	100	50	50
≥ 500	50	50	50	50	50	50	50

2. Ze spalania węgla brunatnego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych					
	źródła oddane do użytku przed dniem 29.03.1990 r.			źródła oddane do użytku po dniu 28.03.1990 r.		
	do 31.12. 2015 r.	od 01.01.2016 r.	dla których decyzję o pozwoleniu na budowę wydano przed dniem 07.10.1998 r.		dla których decyzję o pozwoleniu na budowę wydano po dniu 06.10.1998 r.	
			do 31.12. 2015 r.	od 01.01.2016 r.	do 31.12. 2015 r.	od 01.01.2016 r.
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
< 5	630	200	630	200	630	200
≥ 5 i < 50	400	100	400	100	400	100
≥ 50 i < 500	100	100	100	100	50	50
≥ 500	50	50	50	50	50	50

3. Ze spalania koksu

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych						
	źródła oddane do użytku przed dniem 29.03.1990 r.			źródła oddane do użytku po dniu 28.03.1990 r.			
	do 31.12.2005 r.	od 01.01. 2006 r. do 31.12. 2015 r.	od 01.01.2016 r.	dla których decyzję o pozwoleniu na budowę wydano przed dniem 07.10.1998 r.		dla których decyzję o pozwoleniu na budowę wydano po dniu 06.10.1998 r.	
				do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.	do 31.12.2015 r.	od 01.01.2016 r.
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>	<i>8</i>
< 5	635	635	200	630	200	630	200
≥ 5 i < 50	635	400	100	400	100	400	100
≥ 50 i < 500	100	100	100	100	100	50	50
≥ 500	50	50	50	50	50	50	50

4. Ze spalania biomasy

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych					
	źródła oddane do użytku przed dniem 29.03.1990 r.			źródła oddane do użytku po dniu 28.03.1990 r.		
	do 31.12. 2015 r.	od 01.01.2016 r.	dla których decyzję o pozwoleniu na budowę wydano przed dniem 07.10.1998 r.		dla których decyzję o pozwoleniu na budowę wydano po dniu 06.10.1998 r.	
			do 31.12. 2015 r.	od 01.01.2016 r.	do 31.12. 2015 r.	od 01.01.2016 r.
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
< 5	700	200	630	200	630	200
≥ 5 i < 50	400	100	400	100	400	100
≥ 50 i < 500	100	100	100	100	50	50
≥ 500	50	50	50	50	50	50

5. Standard emisyjny pyłu ze spalania paliw ciekłych o zawartości popiołu większej niż 0,06 % w źródłach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 500 MW wynosi $100 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości tlenu 3 % w gazach odlotowych, a w pozostałych przypadkach — $50 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości tlenu 3 % w gazach odlotowych.

6. Ze spalania paliw gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3 , przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych			
	źródła oddane do użytku przed dniem 29.03.1990 r.		źródła oddane do użytku po dniu 28.03.1990 r.	
	przed dniem przystąpienia RP do Unii Europejskiej	od dnia przystąpienia RP do Unii Europejskiej	przed dniem przystąpienia RP do Unii Europejskiej	od dnia przystąpienia RP do Unii Europejskiej
<i>1</i>	2	3	4	5
gaz ziemny	5	5	5	5
gaz ciekły	5	5	5	5
gaz koksowniczy	10	5	10	5
gaz wielkopiecowy	10	10	10	10
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	50	50	50	50
niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	5	5	5	5
gaz miejski	5	5	5	5
pozostałe gazy	5	5	5	5

Uwagi do załącznika nr 2:

1. Nominalna moc cieplna źródła oznacza ilość energii wprowadzonej w paliwie do źródła w jednostce czasu przy jego nominalnym obciążeniu.
2. Standardy emisyjne dotyczą źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1,0 MW.

Załącznik nr 3

STANDARDY EMISYJNE ZE ŹRÓDEŁ NOWYCH, DLA KTÓRYCH WNIOSEK O WYDANIE POZWOLENIA NA BUDOWĘ ZŁOŻONO PO DNIU 26 LISTOPADA 2002 R. LUB KTÓRE ZOSTANĄ ODDANE DO UŻYTKU PO DNIU 27 LISTOPADA 2003 R., Z TURBIN GAZOWYCH ORAZ ZE ŹRÓDEŁ ISTOTNIE ZMIENIONYCH W ROZUMIENIU USTAWY Z DNIA 27 KWIETNIA 2001 R. — PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA PO DNIU 27 LISTOPADA 2003 R.

I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki

1. Ze spalania paliw stałych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	biomasa	koks	pozostałe paliwa stałe
<i>l</i>	2	3	4
< 5	400	800	1500
≥ 5 i < 50	400	800	1300
≥ 50 i ≤ 100	200	800	850
> 100	200	200	200

2.1. Ze spalania paliw ciekłych z wyłączeniem turbin gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych
<i>l</i>	2
< 50	850
≥ 50 i ≤ 100	850
> 100 i ≤ 300	Liniowy spadek od 400 do 200
> 300	200

2.2. Ze spalania paliw ciekłych w turbinach gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW ¹⁾	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15 % tlenu w gazach odlotowych ²⁾³⁾
<i>l</i>	2
≥ 50	285

Objaśnienia:

- 1) nominalna moc cieplna określona przy ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60 %;
- 2) standardy emisyjne stosuje się wyłącznie:
 - do turbin gazowych opalanych paliwami ciekłymi będącymi lekkimi i średnimi produktami destylacji ropy naftowej,
 - przy obciążeniu turbiny gazowej większym niż 70 %;
- 3) standardów emisyjnych nie stosuje się do turbin gazowych eksploatowanych awaryjnie przez mniej niż 500 godzin w ciągu roku; prowadzący takie źródła przedkłada co roku właściwemu organowi ochrony środowiska dane dotyczące przepracowanej liczby godzin.

3.1. Ze spalania paliw gazowych z wyłączeniem turbin gazowych

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3 , przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych
<i>1</i>	<i>2</i>
gaz ciekły	5
niskokaloryczne gazy koksownicze	400
niskokaloryczne gazy wielkopiecowe	200
pozostałe gazy	35
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	600

3.2. Ze spalania paliw gazowych w turbinach gazowych

Rodzaj paliwa	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3 , przy zawartości 15 % tlenu w gazach odlotowych ^{1) 2)}
<i>1</i>	<i>2</i>
paliwa gazowe ogółem	12
skroplony gaz	2
niskokaloryczne gazy z pieców koksowniczych	133
niskokaloryczne gazy wielkopiecowe	67

Objaśnienia:

¹⁾ standardy emisyjne stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny gazowej większym niż 70 %;

²⁾ standardów emisyjnych nie stosuje się do turbin gazowych eksploatowanych awaryjnie przez mniej niż 500 godzin w ciągu roku; prowadzący takie źródła przedkłada co roku właściwemu organowi ochrony środowiska dane dotyczące pracowanej liczby godzin.

II. Standardy emisyjne tlenków azotu, w przeliczeniu na dwutlenek azotu

1. Ze spalania paliw stałych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3 , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych	
	biomasa	pozostałe paliwa stałe
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
≤ 100	400	400
> 100 i ≤ 300	300	200
> 300	200	200

2. Ze spalania paliw ciekłych z wyłączeniem turbin gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3 , przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych
<i>1</i>	<i>2</i>
< 50	400
≥ 50 i ≤ 100	400
> 100 i ≤ 300	200
> 300	200

3. Ze spalania paliw gazowych z wyłączeniem turbin gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{w}}$, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych	
	gaz ziemny ¹⁾	pozostałe gazy
<i>I</i>	2	3
≤ 300	150	200
> 300	100	200

Objaśnienie:

- ¹⁾ gaz ziemny oznacza występujący w naturalnych warunkach metan, zawierający nie więcej niż 20 % (objętościowo) gazów obojętnych i innych składników.

4. Ze spalania paliw ciekłych i gazowych w turbinach gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW ¹⁾	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{w}}$, przy zawartości 15 % tlenu w gazach odlotowych ^{2) 3)}		
	gaz ziemny ⁴⁾	paliwa ciekłe	paliwa gazowe (inne niż gaz ziemny)
<i>I</i>	2	3	4
≥ 50	50 ⁵⁾	120 ⁶⁾	120

Objaśnienia:

- ¹⁾ nominalna moc cieplna określona przy ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60 %;
- ²⁾ standardy emisyjne stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny gazowej większym niż 70 %;
- ³⁾ standardów emisyjnych nie stosuje się do turbin gazowych eksploatowanych awaryjnie przez mniej niż 500 godzin w ciągu roku; prowadzący takie źródła przedkłada co roku właściwemu organowi ochrony środowiska dane dotyczące przepracowanej liczby godzin;
- ⁴⁾ gaz ziemny oznacza występujący w naturalnych warunkach metan, zawierający nie więcej niż 20 % (objętościowo) gazów obojętnych i innych składników;
- ⁵⁾ standard emisyjny wynosi $75 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{w}}$, przy zawartości 15 % tlenu w gazach odlotowych z turbin gazowych:
- napędzających urządzenia mechaniczne,
 - których sprawność, przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60 %, jest większa niż:
 - 75 % (całkowita sprawność turbiny gazowej pracującej w układzie skojarzonego wytwarzania energii elektrycznej i cieplnej),
 - 55 % (całkowita sprawność elektryczna turbiny gazowej pracującej w cyklu kombinowanym).

Standardy emisyjne z turbin gazowych pracujących indywidualnie, które nie mieszczą się w żadnej z powyższych kategorii, ale których sprawność — określona przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60 % — jest większa niż 35 %, oblicza się według wzoru:

$$50 * \eta/35$$

gdzie η oznacza wyrażoną w procentach sprawność turbiny gazowej (określoną w ww. warunkach);

- ⁶⁾ standard emisyjny stosuje się wyłącznie do turbin gazowych opalanych paliwami ciekłymi będącymi lekkimi i średnimi produktami destylacji ropy naftowej.

III. Standardy emisyjne pyłu

1. Ze spalania paliw stałych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{w}}$, przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych
<i>I</i>	2
< 50	100
≥ 50 i ≤ 100	50
> 100	30

2. Ze spalania paliw ciekłych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3 , przy zawartości tlenu w gazach odlotowych z turbin gazowych - 15 %, z pozostałych źródeł - 3 %
<i>l</i>	2
≤ 100	50
> 100	30

3. Ze spalania paliw gazowych

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3 , przy zawartości tlenu w gazach odlotowych z turbin gazowych - 15 %, z pozostałych źródeł - 3 %
<i>l</i>	2
gaz wielkopiecowy	10
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	30
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	25
pozostałe gazy	5

Uwagi do załącznika nr 3:

1. Nominalna moc cieplna źródła oznacza ilość energii wprowadzonej w paliwie do źródła w jednostce czasu przy jego nominalnym obciążeniu.
2. Standardy emisyjne dotyczą źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1,0 MW.

Załącznik nr 4

STANDARDY EMISYJNE ZE ŹRÓDEŁ ISTNIEJĄCYCH, KTÓRE ODDANO DO UŻYTKU PRZED DNIEM 29 MARCA 1990 R., DLA KTÓRYCH PROWADZĄCY TAKIE ŹRÓDŁA ZOBOWIĄZAŁ SIĘ W PISEMNEJ DEKLARACJI, ZŁOŻONEJ WŁAŚCIWEMU ORGANOWI OCHRONY ŚRODOWISKA NIE PÓŹNIEJ NIŻ DO DNIA 30 CZERWCA 2004 R., ŻE ŹRÓDŁO BĘDZIE UŻYTKOWANE NIE DŁUŻEJ NIŻ DO DNIA 31 GRUDNIA 2015 R., A CZAS JEGO UŻYTKOWANIA W OKRESIE OD DNIA 1 STYCZNIA 2008 R. DO DNIA 31 GRUDNIA 2015 R. NIE PRZEKROCZY 20 000 GODZIN, OBOWIĄZUJĄCE W TYM OKRESIE

1. Standardy emisyjne ze spalania węgla kamiennego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m^3_{u} , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	SO ₂	NO ₂	pył
<i>l</i>	2	3	4
< 50	2000	400	700
≥ 50 i < 100	2000	600	350
≥ 100 i < 300	2000	600	350
≥ 300 i < 500	2000	600	350
≥ 500	2000	540	350

2. Standardy emisyjne ze spalania węgla brunatnego

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m^3_{u} , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	SO ₂	NO ₂	pył
<i>l</i>	2	3	4
< 50	2500	500	700
≥ 50	2500	500	225

3. Standardy emisyjne ze spalania koksu

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m^3_{u} , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	SO ₂	NO ₂	pył
<i>l</i>	2	3	4
< 50	800	450	635
≥ 50	800	450	400

4. Standardy emisyjne ze spalania biomasy

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m^3_{u} , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych		
	SO ₂	NO ₂	pył
<i>l</i>	2	3	4
< 50	800	600	200
≥ 50	800	600	100

5. Standardy emisyjne ze spalania paliw ciekłych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m^3_{u} , przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych		
	SO ₂	NO ₂	pył
<i>l</i>	2	3	4
< 50	1700	450	50 ¹⁾
≥ 50	1700	630	50 ¹⁾

Objaśnienie:

¹⁾ standard emisyjny pyłu ze spalania paliw ciekłych o zawartości popiołu większej niż 0,06 % w źródłach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 500 MW wynosi 100 mg/m^3_{u} , przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych.

6. Standardy emisyjne tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu ze spalania paliw gazowych

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych
<i>1</i>	<i>2</i>
< 5	150
≥ 5 i < 50	300
≥ 50	350

7. Standardy emisyjne dwutlenku siarki i pyłu ze spalania paliw gazowych

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych	
	SO_2	pył
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
gaz ziemny	35	5
gaz ciekły	5	5
gaz koksowniczy	800	10
gaz wielkopiecowy, gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	800	50
niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800	10
gaz miejski	100	5
pozostałe gazy	35	5

Uwagi do załącznika nr 4:

1. Nominalna moc cieplna źródła oznacza ilość energii wprowadzonej w paliwie do źródła w jednostce czasu przy jego nominalnym obciążeniu.
2. Standardy emisyjne dotyczą źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1,0 MW.

STANDARDY EMISYJNE Z INSTALACJI SPALANIA ODPADÓW

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u (dla dioksyn i furanów w ng/m ³ _u), przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych		
		średnie dobowe	średnie trzydziestominutowe	
			A	B
1	2	3	4	5
1.	pył ogółem	10 ¹⁾	30	10
2.	substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny	10	20	10
3.	chlorowodór	10	60	10
4.	fluorowodór	1	4	2
5.	dwutlenek siarki	50	200	50
6.	tlenek węgla	50	100	150 ²⁾
7.	tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu z istniejących instalacji o zdolności przerobowej większej niż 6 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny lub z nowych instalacji	200 ³⁾ 4)	400 ³⁾ 5)	200 ³⁾ 6)
	tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu z istniejących instalacji o zdolności przerobowej do 6 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny	400 ³⁾ 7)	-	-
8.	metale ciężkie i ich związki wyrażone jako metal	Średnie z próby o czasie trwania od 30 minut do 8 godzin		
	kadm + tal	0,05		
	rtęć	0,05		
	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad + cyna ⁸⁾	0,5		
9.	dioksyny i furany	Średnia z próby o czasie trwania od 6 do 8 godzin 0,1 ⁹⁾		

Objaśnienia:

- 1) do dnia 31 grudnia 2007 r. standard emisyjny pyłu z istniejących instalacji spalania odpadów wynosi 20 mg/m³_u, przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych;
- 2) wartość średnia dziesięciominutowa;
- 3) do dnia 31 grudnia 2006 r. standardu emisyjnego NO_x nie stosuje się do instalacji, w których spalane są tylko odpady niebezpieczne;
- 4) do dnia 31 grudnia 2009 r. standard emisyjny NO_x z istniejących instalacji spalania odpadów o nominalnej zdolności przerobowej większej niż 6 Mg, lecz nie większej niż 16 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny, wynosi 400 mg/m³_u, przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych,
do dnia 31 grudnia 2007 r. standard emisyjny NO_x z istniejących instalacji spalania odpadów o nominalnej zdolności przerobowej większej niż 6 Mg, lecz nie większej niż 25 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny, wynosi 400 mg/m³_u, przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych;
- 5) do dnia 31 grudnia 2009 r. standard emisyjny NO_x z istniejących instalacji spalania odpadów o nominalnej zdolności przerobowej większej niż 6 Mg, lecz nie większej niż 16 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny, wynosi 600 mg/m³_u, przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych;
- 6) do dnia 31 grudnia 2009 r. standard emisyjny NO_x z istniejących instalacji spalania odpadów o nominalnej zdolności przerobowej większej niż 6 Mg, lecz nie większej niż 16 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny, wynosi 400 mg/m³_u, przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych;
- 7) do dnia 31 grudnia 2007 r. standard emisyjny NO_x z istniejących instalacji spalania odpadów o nominalnej zdolności przerobowej do 6 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny wynosi 500 mg/m³_u, przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych;
- 8) cynę należy uwzględnić tylko do dnia 28 grudnia 2005 r. dla istniejących instalacji spalania odpadów niebezpiecznych;
- 9) jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej.

WSPÓŁCZYNNIKI RÓWNOWAŻNOŚCI TOKSYCZNEJ DLA DIOKSYN I FURANÓW

2,3,7,8-Czterochlorodwubenzodioksyna (TCDD)	1
1,2,3,7,8-Pięciochlorodwubenzodioksyna (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8-Sześciochlorodwubenzodioksyna (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9-Sześciochlorodwubenzodioksyna (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8-Sześciochlorodwubenzodioksyna (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8-Siedmiochlorodwubenzodioksyna (HpCDD)	0,01
-Ośmiochlorodwubenzodioksyna (OCDD)	0,001
2,3,7,8-Czterochlorodwubenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8-Pięciochlorodwubenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8-Pięciochlorodwubenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8-Sześciochlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9-Sześciochlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8-Sześciochlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8-Sześciochlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8-Siedmiochlorodwubenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9-Siedmiochlorodwubenzofuran (HpCDF)	0,01
-Ośmiochlorodwubenzofuran (OCDF)	0,001

Załącznik nr 6

STANDARDY EMISYJNE Z ISTNIEJĄCYCH INSTALACJI SPALANIA ODPADÓW KOMUNALNYCH,
OBOWIĄZUJĄCE DO DNIA 27 GRUDNIA 2005 R.

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne w mg/m ³ _v (dla dioksyn i furanów w ng/ m ³ _v), przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych		
		Q ¹⁾ <1	1≤Q ¹⁾ <3	Q ¹⁾ ≥3
1	2	3	4	5
1	pył ogółem	200	100	30
2	substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny	20	20	20
3	chlorowodór	250	100	50
4	fluorowodór	-	4	2
5	dwutlenek siarki	-	300	300
6	tlenek węgla ²⁾	100	100	100
7	metale ciężkie i ich związki wyrażone jako metal			
	ołów + chrom + miedź + mangan	-	-	5
	nikiel + arsen	-	1	1
	kadm + rtęć	-	0,2	0,2
8	dioksyny i furany	0,1 ³⁾	0,1 ³⁾	0,1 ³⁾

Objaśnienia:

- 1) Q oznacza łączną nominalną zdolność przerobową instalacji wyrażoną w Mg odpadów spalanych w ciągu godziny;
- 2) jako średnia jednogodzinna;
- 3) jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej, wymienionych w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

Załącznik nr 7

STANDARDY EMISYJNE Z ISTNIEJĄCYCH INSTALACJI SPALANIA ODPADÓW, W KTÓRYCH SPALANE SĄ OLEJE ODPADOWE O WARTOŚCI OPAŁOWEJ NIE MNIEJSZEJ NIŻ 30 MJ/KG, ZAWIERAJĄCYCH MNIEJ NIŻ 50 PPM POLICHLOROWANYCH WĘGLOWODORÓW AROMATYCZNYCH I MNIEJ NIŻ 0,3 % SIARKI, OBOWIĄZUJĄCE DO DNIA 27 GRUDNIA 2005 R.

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne w mg/m ³ _a (dla dioksyn i furanów w ng/ m ³ _a), przy zawartości 3 % tlenu w gazach odlotowych
1	2	3
1	pył ogółem	30
2	substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny	20
3	chlorowodór ¹⁾	100
4	fluorowodór ²⁾	5
5	dwutlenek siarki	200
6	tlenek węgla	100
7	metale ciężkie i ich związki wyrażone jako metal	
	kadm	0,5
	nikiel	1
	chrom + miedź + wanad + ołów	5
8	dioksyny i furany	0,1 ³⁾

Objaśnienia:

- 1) nieorganiczne związki gazowe chloru w przeliczeniu na chlorowodór;
- 2) nieorganiczne związki gazowe fluoru w przeliczeniu na fluorowodór;
- 3) jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej, wymienionych w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

Załącznik nr 8

SPÓSÓB USTALANIA STANDARDÓW EMISYJNYCH Z INSTALACJI WSPÓŁSPALANIA ODPADÓW
ORAZ STANDARDY EMISYJNE Z INSTALACJI WSPÓŁSPALANIA ODPADÓW

I. Niżej podany wzór należy stosować zawsze wtedy, gdy w którejkolwiek tabeli w niniejszym załączniku nie ustalono standardów emisyjnych „C”.

W takich przypadkach standard emisyjny dla każdej substancji zawartej w gazach odlotowych powstających ze współspalania odpadów oblicza się w następujący sposób:

$$\frac{V_{\text{odp}} \times C_{\text{odp}} + V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}}}{V_{\text{odp}} + V_{\text{proc}}} = C$$

gdzie:

- V_{odp} — objętość gazów odlotowych powstających ze spalania odpadów o najniższej wartości opałowej, określona dla umownych warunków gazów odlotowych przy zawartości 11 % tlenu. Jeżeli moc cieplna ze spalania odpadów niebezpiecznych wynosi poniżej 10 % nominalnej mocy cieplnej instalacji, V_{odp} należy wyznaczyć z ilości odpadów, spalanie której odpowiadałoby 10 % nominalnej mocy cieplnej instalacji.
- C_{odp} — standardy emisyjne z instalacji spalania odpadów, określone w załączniku nr 5 do rozporządzenia.
- V_{proc} — objętość gazów odlotowych powstających w czasie prowadzenia procesu, obejmującego spalanie paliw (bez spalania odpadów), wyznaczona dla zawartości tlenu, dla której, według rozporządzenia, należy standaryzować emisje. W przypadku braku regulacji dla instalacji w tym zakresie, należy przyjąć rzeczywistą zawartość tlenu w gazach odlotowych, nierozrzedzonych dodatkiem niepotrzebnego powietrza.
- C_{proc} — standardy emisyjne określone dla niektórych rodzajów instalacji w tabelach niniejszego załącznika lub, w przypadku braku regulacji dla instalacji lub substancji w tym zakresie, rzeczywiste wartości stężeń substancji w gazach odlotowych występujące w czasie prowadzenia procesu obejmującego spalanie paliw (bez spalania odpadów), pod warunkiem że taka wielkość emisji substancji nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu lub wartości odniesienia.

Powyższy wzór jest stosowany także do obliczeń standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych powstających w procesie współspalania odpadów.

II.1. Piece do produkcji klinkieru cementowego, w których współspalane są odpady

Standardy emisyjne C

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u (dla dioksyn i furanów w ng/m ³ _u), przy zawartości 10 % tlenu w gazach odlotowych
1	2	3
1	pył całkowity	30 ¹⁾
2	chlorowodór (HCl)	10
3	fluorowodór (HF)	1
4	tlenki azotu (NO _x) dla istniejących instalacji tlenki azotu (NO _x) dla nowych instalacji	800 ²⁾ 500 ³⁾
5	dwutlenek siarki (SO ₂)	50 ⁴⁾
6	substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny	10 ⁵⁾
7	tlenek węgla (CO)	2000
8	kadm + tal (Cd + Tl)	0,05
9	rtęć (Hg)	0,05
10	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad (Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V)	0,5
11	dioksyny i furany	0,1 ⁶⁾

Objaśnienia:

- 1) do dnia 31 grudnia 2007 r. standard emisyjny pyłu w przypadku produkcji klinkieru cementowego w piecach, w których spalane są odpady w ilości mniejszej niż 3 Mg na godzinę, wynosi 50 mg/m³_u, przy zawartości 10 % tlenu w gazach odlotowych;
- 2) do dnia 31 grudnia 2007 r. standard emisyjny NO_x z eksploatowanych pieców, w których klinkier cementowy jest produkowany z zastosowaniem metody mokrej lub z pieców do produkcji klinkieru cementowego, w których spalane są odpady w ilości mniejszej niż 3 Mg na godzinę, wynosi 1 200 mg/m³_u, przy zawartości 10 % tlenu w gazach odlotowych;
- 3) standard emisyjny NO_x z eksploatowanych pieców do produkcji klinkieru cementowego, w których współspalanie odpadów zostanie rozpoczęte po dniu 28 grudnia 2004 r., wynosi 800 mg/m³_u, przy zawartości 10 % tlenu w gazach odlotowych;
- 4) standardów emisyjnych SO₂ można nie stosować w przypadkach gdy substancja ta nie powstaje w wyniku spalania odpadów;
- 5) standardów emisyjnych substancji organicznych w postaci gazów i par wyrażonych jako całkowity węgiel organiczny można nie stosować w przypadkach gdy substancje te nie powstają w wyniku spalania odpadów;
- 6) jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej, wymienionych w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

Uwagi:

1. W przypadku ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standardy emisyjne określone są jako średnie dobowe wartości stężeń substancji w gazach odlotowych; średnie dobowe wartości stężeń obliczane są na podstawie średnich trzydziestominutowych wartości stężeń substancji w gazach odlotowych.
2. Wartości standardów emisyjnych substancji wymienionych w lp. 8—10 dotyczą minimum trzydziestominutowego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek, a w lp. 11 — minimum sześciogodzinnego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek.

II.2. Źródła spalania paliw, w których współspalane są odpady

2.1. Standardy emisyjne C_{proc}

Jako wartości C_{proc} przyjmuje się wartości podane w poniższych tabelach, z wyjątkiem następujących przypadków:

- 1) jako wartości C_{proc} dla SO_2 i NO_x przyjmuje się odpowiednie standardy emisyjne określone zgodnie z przepisami rozdziału 2 rozporządzenia dla instalacji współspalania odpadów o nominalnej mocy cieplnej:
 - a) mniejszej niż 50 MW,
 - b) nie mniejszej niż 50 MW — do dnia 27 grudnia 2005 r. dla instalacji istniejących, w których współspalanie odpadów rozpoczęto nie później niż do dnia 28 grudnia 2004 r.;
- 2) do dnia 27 grudnia 2005 r. jako wartości C_{proc} dla pyłu przyjmuje się odpowiednie standardy emisyjne określone zgodnie z przepisami rozdziału 2 rozporządzenia dla istniejących instalacji współspalania odpadów o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW oraz dla istniejących instalacji współspalania odpadów o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW, w których współspalanie odpadów rozpoczęto nie później niż do dnia 28 grudnia 2004 r.

W przypadku ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standardy emisyjne określone są jako średnie dobowe wartości stężeń substancji w gazach odlotowych; średnie dobowe wartości stężeń obliczane są na podstawie średnich trzydziestominutowych wartości stężeń substancji w gazach odlotowych.

Wartości C_{proc} dla paliw stałych (z wyłączeniem biomasy) wyrażone w mg/m^3_{ur} , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna instalacji w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	> 300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki (SO_2) przypadek ogólny	-	850	200	200
	paliwa miejscowe	-	300 lub stopień odsiarczania ≥ 92 %	200 lub stopień odsiarczania ≥ 92 %	200 lub stopień odsiarczania ≥ 95 %
2	tlenki azotu (NO_x)	-	400	200	200
3	pył	50	50	30	30

Uwagi:

1. Do dnia 31 grudnia 2006 r. standardu emisyjnego NO_x nie stosuje się do instalacji, w których współspalane są tylko odpady niebezpieczne.
2. Jeżeli wartości C_{proc} dla NO_x i SO_2 z istniejących instalacji współspalania odpadów o mocy większej niż 100 MW i nie większej niż 300 MW, w których odpady spalane są wraz z paliwami stałymi (z wyłączeniem biomasy) z zastosowaniem technologii złoża fluidalnego, są niższe od wartości:
 - 850—400 mg/m^3_{ur} , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych, przy liniowym spadku dla nominalnej mocy cieplnej 100—300 MW — dla SO_2 ,
 - 350 mg/m^3_{ur} , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych — dla NO_x ,
 to do dnia 31 grudnia 2007 r. jako C_{proc} przyjmuje się powyższe wartości.

Wartości C_{proc} dla biomasy wyrażone w mg/m^3_u , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna instalacji w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	>300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki (SO ₂)	-	200	200	200
2	tlenki azotu (NO _x)	-	350	300	200
3	pył	50	50	30	30

Uwaga:

Jeżeli wartość C_{proc} dla NO_x z istniejących instalacji współspalania odpadów o mocy większej niż 100 MW i nie większej niż 300 MW, w których odpady spalane są wraz z biomasą z zastosowaniem technologii złoża fluidalnego, jest niższa od wartości 350 mg/m^3_u przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, to do dnia 31 grudnia 2007 r. jako C_{proc} przyjmuje się tę wartość.

Wartości C_{proc} dla paliw ciekłych wyrażone w mg/m^3_u , przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna instalacji w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	>300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki (SO ₂)		850	liniowy spadek od 400 do 200	200
2	tlenki azotu (NO _x)		400	200	200
3	pył	50	50	30	30

2.2. Standardy emisyjne C:

Lp.	Nazwa substancji	C w mg/m^3_u (dla dioksyn i furanów w ng/m^3_u), przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych
1	2	3
1	kadm + tal (Cd + Tl)	0,05
2	rtęć (Hg)	0,05
3	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad (Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V)	0,5
4	dioksyiny i furany	0,1 ¹⁾

Objaśnienie:

¹⁾ jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej, wymienionych w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

Uwaga:

Wartości standardów emisyjnych substancji wymienionych w lp. 1—3 dotyczą minimum trzydziestominutowego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek, a w lp. 4 — minimum sześciogodzinnego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek

II.3. Instalacje inne niż wymienione w pkt II.1 lub II.2, w których współspalane są odpady

Standardy emisyjne C:

Lp.	Nazwa substancji	C w mg/m ³ _u (dla dioksyn i furanów w ng/m ³ _u)
1	2	3
1	kadm + tal (Cd + Tl)	0,05
2	rtęć (Hg)	0,05
3	dioksyny i furany	0,1 ¹⁾

Objaśnienie:

¹⁾ jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej, wymienionych w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

Uwagi:

1. Wartości standardów emisyjnych substancji wymienionych w lp. 1 i 2 dotyczą minimum trzydziestominutowego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek, a w lp. 3 — minimum sześciogodzinnego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek.
2. Wartości standardów emisyjnych substancji innych niż wymienione w tabeli określa się zgodnie z pkt I niniejszego załącznika.

Załącznik nr 9

PROCESY, DO KTÓRYCH SĄ STOSOWANE PRZEPISY DOTYCZĄCE INSTALACJI,
W KTÓRYCH UŻYWANE SĄ ROZPUSZCZALNIKI ORGANICZNE

Jeśli nie postanowiono inaczej, w każdym przypadku, proces obejmuje czyszczenie wyposażenia, lecz nie obejmuje czyszczenia produktów.

1. Nakładanie kleju — proces, w którym klej nakładany jest na powierzchnię, z wyjątkiem pokrywania klejem i laminowania związanego z działalnością drukarską oraz produkcją laminatów z drewna i tworzyw sztucznych.

2. Powlekanie — proces, w którym następuje jednorazowe lub wielokrotne nałożenie ciągłej powłoki na:

1) pojazdy:

- a) nowe samochody osobowe, przeznaczone do przewozu pasażerów, posiadające nie więcej niż osiem miejsc do siedzenia, poza miejscem dla kierowcy, a także nowe samochody przeznaczone do przewozu towarów, posiadające maksymalną masę nieprzekraczającą 3,5 Mg w takim stopniu, w jakim są pokrywane w tej samej instalacji co wyżej wymienione samochody osobowe,
- b) kabiny samochodów ciężarowych, przeznaczone na pomieszczenie kierowcy oraz na wszelkie inne zintegrowane pomieszczenia na sprzęt techniczny w pojazdach wykorzystywanych do przewozu towarów i posiadających maksymalną masę przekraczającą 3,5 Mg,
- c) samochody dostawcze i samochody ciężarowe, z wyłączeniem kabin samochodów ciężarowych,
- d) autobusy przeznaczone do przewozu pasażerów, które posiadają więcej niż osiem miejsc do siedzenia, poza miejscem dla kierowcy,
- e) przyczepy, w tym naczepy;

2) powierzchnie metalowe i z tworzyw sztucznych, w tym powierzchnie samolotów, statków, pociągów itp.;

3) powierzchnie drewniane i drewnopochodne;

4) tkaniny, włókna, powierzchnie folii i papieru;

5) skórę.

Powlekanie nie obejmuje operacji powlekania substratu technikami natrysku elektroforetycznego i chemicznego. Jeżeli powlekanie obejmuje operację, w toku której dowolną techniką nadrukowuje się ten sam artykuł, ową operację nadruku traktuje się jako część powlekania. Jednakże, kategoria ta nie obejmuje działalności drukarskiej będącej procesem odrębnym, lecz może ona być włączona do tej kategorii wówczas, jeśli dana działalność drukarska podlega zakresowi rozporządzenia.

3. Powlekanie zwijanych metali walcowanych — proces, w którym produkty walcowane w zwojach: stal, stal nierdzewna, stal powlekana, stopy miedzi lub taśma aluminiowa powleka się w sposób ciągły powłoką foliową lub laminowaną.

4. Czyszczenie na sucho — proces przemysłowy lub komercyjny, prowadzony z zastosowaniem LZO w instalacji do czyszczenia odzieży, mebli i podobnych towarów konsumenckich, z wyjątkiem ręcznego usuwania brudu i plam w przemyśle tekstylnym i odzieżowym.

5. Produkcja obuwia — proces produkcyjny, w którym wytwarza się kompletne obuwie lub jego części.

6. Produkcja preparatów powlekających, lakierów, farb drukarskich i klejów — wytwarzanie ww. produktów końcowych, a także produktów pośrednich wytwarzanych w tym samym zakładzie, drogą mieszania pigmentów, żywic i materiałów adhezyjnych z rozpuszczalnikiem organicznym lub z innym nośnikiem, w tym dyspersja i dyspersja wstępna, regulacja lepkości i odcienia barwy oraz operacje napełniania pojemników produktem końcowym.

7. Wytwarzanie produktów farmaceutycznych — prowadzone w tej samej lokalizacji procesy syntezy chemicznej, fermentacji, ekstrakcji, formowania i wykańczania produktów farmaceutycznych oraz wytwarzania produktów pośrednich.

8. Drukarnictwo — proces polegający na reprodukowaniu tekstu lub obrazów, w którym przenosi się farbę drukarską na powierzchnie dowolnego rodzaju, z zastosowaniem nośnika obrazu. Obejmuje on również związane z tym techniki lakierowania, powlekania i laminowania. Przepisom rozporządzenia podlegają tylko następujące procesy składowe:

- 1) fleksografia — działalność drukarska stosująca nośnik obrazu wykonany z gumy lub z elastycznych polimerów światłoczułych, na których powierzchnie drukujące znajdują się powyżej powierzchni niedrukujących, z zastosowaniem ciekłych farb drukarskich schnących poprzez odparowanie rozpuszczalnika;
 - 2) gorący offset rotacyjny — działalność drukarska stosująca nośnik obrazu, na którym powierzchnie drukujące i niedrukujące znajdują się w tej samej płaszczyźnie, przy czym materiał, na który nanosi się druk jest podawany do maszyny z roli, w odróżnieniu od podawania arkuszy. Powierzchnia nie drukująca przyjmuje wodę, a tym samym odpycha farbę drukarską. Powierzchnia drukująca jest przystosowana do przyjęcia i przekazania farby drukarskiej na powierzchnię, która ma być zadrukowana. Odparowanie następuje w tunelu suszarniczym, w którym nadrukowany materiał podlega schnięciu;
 - 3) laminowanie związane z działalnością drukarską — sklejanie dwóch lub więcej elastycznych materiałów w celu utworzenia laminatu;
 - 4) rotograwiura publikacyjna — działalność drukarska stosująca rotograwiurę do drukowania na papierze czasopism, broszur, katalogów lub podobnych produktów z zastosowaniem farb drukarskich na bazie toluenu;
 - 5) rotograwiura — działalność drukarska stosująca cylindryczny nośnik obrazu (walec), na którym powierzchnie drukujące znajdują się poniżej powierzchni niedrukujących, z zastosowaniem ciekłych farb drukarskich schnących poprzez odparowanie rozpuszczalnika. Wgłębienia są wypełnione farbą drukarską, zaś jej nadmiar jest zbierany z powierzchni niedrukujących, zanim powierzchnia, która ma być zadrukowana zetknie się z walcem i zbierze farbę z wgłębień;
 - 6) sitodruk rotacyjny — działalność drukarska, w której farba drukarska jest nakładana na powierzchnię przeznaczoną do zadrukowania sposobem przetłaczania jej przez sito, które jest nośnikiem obrazu i w którym powierzchnie drukujące (oczka) są otwarte i przepuszczają farbę, zaś powierzchnie niedrukujące (oczka wolne od obrazu) są zaślepione i farba przez nie przechodzi. Stosowana ciekła farba drukarska schnie tylko poprzez odparowanie. Materiał, na który nanosi się druk jest podawany do maszyny z roli, w odróżnieniu od podawania arkuszy;
 - 7) lakierowanie — technika, którą nakłada się lakier lub powłokę klejową na materiał elastyczny w celu późniejszego zaklejenia materiału służącego do pakowania.
- 9. Przeróbka gumy** — proces polegający na zestawianiu mieszanek, mieszanii, mieleniu, kalandrowaniu, wytłaczaniu i wulkanizacji gumy naturalnej lub syntetycznej oraz obejmujący inne operacje pomocnicze przekształcania gumy naturalnej lub syntetycznej w wykończony produkt.
- 10. Czyszczenie powierzchni** — proces, polegający na stosowaniu rozpuszczalników organicznych w celu usunięcia zanieczyszczeń z powierzchni materiału, łącznie z odtłuszczeniem, z wyjątkiem czyszczenia na sucho. Proces czyszczenia, na który składa się więcej niż jedna operacja, przed jakimkolwiek innym rodzajem działalności lub po nim, jest traktowany jako jeden proces czyszczenia powierzchni. Proces ten nie dotyczy czyszczenia mebli, lecz czyszczenia powierzchni produktów.
- 11. Wytłaczanie oleju roślinnego lub tłuszczu zwierzęcego oraz rafinowanie oleju roślinnego** — proces polegający na wytłaczaniu oleju roślinnego z nasion oraz innych surowców roślinnych, przetwarzaniu suchych pozostałości w celu wytworzenia tłuszczu zwierzęcego, oczyszczeniu tłuszczów i olejów otrzymanych z nasion, masy roślinnej lub surowców zwierzęcych.
- 12. Obróbka wykończeniowa pojazdów** — proces przemysłowy lub komercyjny polegający na pokrywaniu (lakierowaniu) i związanym z tym odtłuszczeniu, a w tym:
- 1) lakierowanie pojazdów drogowych lub ich części, wykonywane jako część naprawy, konserwacji i zdobienia pojazdu poza instalacją produkcyjną;
 - 2) pierwotne lakierowanie pojazdów drogowych lub ich części materiałami wykończeniowymi, wykonywane poza instalacją produkcyjną;
 - 3) lakierowanie przyczep, w tym naczepek.
- 13. Powlekanie drutu nawojowego** — proces polegający na powlekanii przewodników metalicznych stosowanych do nawijania cewek transformatorów i silników itp.
- 14. Impregnowanie drewna lub wyrobów drewnopochodnych** — proces polegający na wprowadzaniu środka konserwującego do masy drewna lub wyrobów drewnopochodnych.
- 15. Laminowanie drewna i tworzyw sztucznych** — proces polegający na sklejanii drewna lub tworzywa sztucznego w celu wyprodukowania laminatów.

STANDARDY EMISYJNE LOTNYCH ZWIĄZKÓW ORGANICZNYCH (LZO)

Tabela I

Standardy emisyjne LZO z instalacji wyrażone jako:

- stężenie LZO, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, w gazach odlotowych, w warunkach umownych i oznaczone S_1 ,
- procent masy LZO zużytych w ciągu roku, powiększonej o masę LZO odzyskanych, ponownie użytych w tym procesie i oznaczone S_2 ,
- stosunek masy LZO do jednostki produktu i oznaczone S_4 .

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których używane są LZO	Zużycie LZO w Mg/rok	S_1 w mg/m ³ _u	S_2 w %	S_4
1	2	3	4	5	6
1	Gorący offset rotacyjny	≥ 15 i < 25 ≥ 25	100 20	30 30	- -
2	Rotograwiura publikacyjna	≥ 25	75	10 / 15 ¹⁾	-
3	Sitodruk rotacyjny na tkaninie lub tekturze	≥ 30	100	20	-
4	Inny rodzaj rotograwiury i sitodruku rotacyjnego, fleksografia, laminowanie lub lakierowanie w drukarstwie	≥ 15 i < 25 ≥ 25	100 100	25 20	- -
5	Czyszczenie na sucho mebli, odzieży i innych podobnych produktów, z wyjątkiem ręcznego usuwania plam i zabrudzeń	≥ 0	-	-	20 g/kg czystego, suchego produktu
6	Czyszczenia powierzchni z zastosowaniem LZO, o których mowa w § 37 i 38 rozporządzenia	≥ 1 i < 5 ≥ 5	20 ²⁾ 20 ²⁾	15 10	- -
7	Inny rodzaj czyszczenia powierzchni	≥ 2 i < 10 ≥ 10	75 75	20 15	- -
8	Lakierowanie lub obróbka wykończeniowa pojazdów, w tym w ramach napraw	≥ 0,5 i < 15	50	25	-
9	Powlekanie zwijanych metali walcowanych (stali, aluminium, stopów miedzi)	≥ 25	50 ³⁾	5 / 10 ¹⁾	-
10	Inny rodzaj powlekania metali, tworzyw sztucznych, tkanin, włókien, folii lub papieru	≥ 5 i < 15 ≥ 15	100 / 100 ³⁾⁴⁾ 75 / 50 ³⁾⁴⁾	20 20	- -
11	Powlekanie drutu nawojowego o średnicy: - < 0,1 mm - ≥ 0,1 mm	≥ 5	- -	- -	10 g/kg powleczzonego drutu 5 g/kg powleczzonego drutu
12	Powlekanie drewna lub wyrobów drewnopochodnych	≥ 15 i < 25 ≥ 25	100 / 100 ⁴⁾ 75 / 50 ⁴⁾	25 20	- -
13	Impregnowanie drewna lub wyrobów drewnopochodnych: - krezotem - innymi LZO	≥ 25	- 100	45 45	11 kg/m ³ impregnowanego drewna 11 kg/m ³ impregnowanego drewna
14	Powlekanie skór w meblarstwie i poszczególnych produktów skórzanych będących towarami konsumentskimi niewielkich rozmiarów, np. torby, paski, portfele	≥ 10	-	-	150 g/m ² powleczonej powierzchni

1	2	3	4	5	6
15	Inny rodzaj powlekania skór	≥ 10 i < 25 ≥ 25	- -	- -	85 g/m ² powleczonej powierzchni 75 g/m ² powleczonej powierzchni
16	Produkcja obuwia, w tym jego części	≥ 5	-	-	25 g na parę obuwia
17	Laminowanie drewna lub tworzyw sztucznych	≥ 5	-	-	30 g/m ²
18	Nakładanie kleju	≥ 5 i < 15 ≥ 15	50 ³⁾ 50 ³⁾	25 20	- -
19	Wytłaczanie tłuszczu zwierzęcych	≥ 10	-	-	1,5 kg/Mg tłuszczu
20	Wytłaczanie lub rafinowanie oleju roślinnego z: a) rycynusa b) rzepaku c) słonecznika d) soi (zwykła miazga) e) soi (białe łuski) f) innej masy roślinnej - proces odgumowania - proces frakcjonowania, z wyłączeniem odgumowania - pozostałe procesy	≥ 10	- - - - - - - - - -	- - - - - - - - - -	3 kg/Mg oleju 1 kg/Mg oleju 1 kg/Mg oleju 0,8 kg/Mg oleju 1,2 kg/Mg oleju 4 kg/Mg oleju 1,5 kg/Mg oleju 3 kg/Mg oleju

Objaśnienia:

- 1) Pierwsza wartość dotyczy nowych instalacji, a druga istniejących instalacji.
 2) Dotyczy stężenia LZO w gazach odlotowych, bez przeliczania na całkowity węgiel organiczny.
 3) W przypadku wtórnego wykorzystania LZO S_1 wynosi 150 mg/m³_u.
 4) Pierwsza wartość dotyczy nakładania powłoki, a druga suszenia.

Tabela II

Standardy emisyjne LZO z instalacji, wyrażone jako:

- stężenie LZO, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, w gazach odlotowych, w warunkach umownych i oznaczone jako S_1 ,
- procent masy LZO zużytych w ciągu roku, powiększonej o masę LZO odzyskanych, ponownie użytych w tym procesie i pomniejszonej o masę LZO sprzedanych jako produkt opakowany w szczelny pojemnik i oznaczone jako S_3 ,
- procent masy LZO zużytych w ciągu roku powiększonej o masę LZO odzyskanych, ponownie użytych w tym procesie i oznaczone jako S_5 .

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których używane są LZO	Zużycie LZO w Mg/rok	S_1 w mg/m ³ _u	S_3 w %	S_5 w %
1	2	3	4	5	6
1	Wytwarzanie preparatów powlekających, lakierów, farb drukarskich lub klejów	≥ 100 i $< 1\ 000$ $\geq 1\ 000$	150 150	5 3	5 3
2	Przeróbka gumy	≥ 15	20 ¹⁾	25	25
3	Wytwarzanie produktów farmaceutycznych, obejmujące procesy syntezy chemicznej, fermentacji, ekstrakcji, formowania, wykańczania produktów oraz wytwarzanie produktów pośrednich	≥ 50	20 ¹⁾	5 / 15 ²⁾	5 / 15 ²⁾

Objaśnienia:

- 1) W przypadku wtórnego wykorzystania LZO, S_1 wynosi 150 mg/m³_u.
 2) Pierwsza wartość dotyczy nowych instalacji, a druga istniejących instalacji.

Tabela III

Standardy emisyjne LZO z instalacji lakierowania nowych pojazdów, których zdolność produkcyjna wymaga zużycia nie mniej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, wyrażone jako stosunek masy LZO do jednostki powierzchni produktu¹⁾ oraz jako stosunek masy LZO do jednostki produktu.

Procesy prowadzone w instalacjach, w których używane są LZO	Roczna produkcja w szt.	Standard emisyjny LZO	
		instalacje nowe	instalacje istniejące
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
Lakierowanie samochodów osobowych	> 5 000	45 g/m ² lub 1,3 kg na sztukę + 33 g/m ²	60 g/m ² lub 1,9 kg na sztukę + 41 g/m ²
	≤ 5 000 konstrukcji skorupowych lub > 3 500 podwozi	90 g/m ² lub 1,5 kg na sztukę + 70 g/m ²	90 g/m ² lub 1,5 kg na sztukę + 70 g/m ²
Lakierowanie kabin samochodów ciężarowych	≤ 5 000	65 g/m ²	85 g/m ²
	> 5 000	55 g/m ²	75 g/m ²
Lakierowanie samochodów ciężarowych i dostawczych	≤ 2 500	90 g/m ²	120 g/m ²
	> 2 500	70 g/m ²	90 g/m ²
Lakierowanie autobusów	≤ 2 000	210 g/m ²	290 g/m ²
	> 2 000	150 g/m ²	225 g/m ²

Objaśnienie:

¹⁾ Pole powierzchni produktu jest to pole powierzchni wyznaczone z całkowitej powierzchni pokrytej elektroforetycznie i pole powierzchni wszelkich innych części, które zostały dodane w kolejnych fazach procesu powlekania, a które zostały pokryte takimi samymi powłokami jak zastosowane do danego produktu, lub pole powierzchni całkowitej produktu powlezonego w instalacji, przy czym pole powierzchni pokrytej elektroforetycznie oblicza się według wzoru:

$$\frac{2 \times \text{całkowita waga powłoki produktu}}{\text{przeciętna grubość arkusza metalu} \times \text{gęstość arkusza metalu}}$$

W ten sposób ustala się również pole powierzchni innych części powlekanych, wykonanych z arkuszy metalu.

Standardy emisyjne LZO z instalacji dotyczą wszystkich etapów procesu prowadzonych w tej samej instalacji, od powlekania elektroforetycznego, lub wszelkiego innego rodzaju procesu pokrywania, aż do końcowego woskowania i polerowania, jak również dotyczą LZO zużytych zarówno w czasie produkcji, jak i poza nim, do czyszczenia wyposażenia procesowego, w tym komór natryskowych oraz innego wyposażenia stałego.

Uwaga:

Standardy emisyjne LZO z instalacji lakierowania nowych pojazdów, których zdolność produkcyjna wymaga zużycia mniej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, określone są w tabeli I lp. 8.

Załącznik nr 11

WARUNEK, KTÓREGO SPEŁNIENIE UMOŻLIWI ODSTĄPIENIE OD STANDARDÓW EMISYJNYCH,
W ZWIĄZKU Z PLANEM OBNIŻENIA EMISJI

Warunek wyraża się następującym wzorem:

$$Z - (H + D_1 + O + W + R) \leq E$$

gdzie:

Z — roczne zużycie LZO,

H — masa LZO zawartych w produktach o wartości handlowej,

D_1 — masa LZO odzyskanych w celu ich wtórnego użycia, lecz nie w tej instalacji,

O — masa LZO zawartych w odpadach,

W — masa LZO zawartych w ściekach,

R — masa LZO utraconych lub zatrzymanych w urządzeniach redukujących emisję LZO, nieuwzględnionych w O i W,

E — wielkość ustalona w następujący sposób:

- 1) masę substancji stałych zawartych w używanych w ciągu roku powłokach, farbach drukarskich, lakierach lub klejach mnoży się przez współczynnik krotności określony w poniższej tabeli:

Procesy prowadzone w instalacjach, w których używane są LZO	Współczynnik krotności
Rotograwiura, fleksografia, laminowanie lub lakierowanie jako część drukarstwa, powlekanie drewna, wyrobów drewnopochodnych, tkanin, włókien, folii lub papieru, pokrywanie klejem	4
Powlekanie zwijanych metali walcowanych	3
Powlekanie produktów mających kontakt z żywnością, powlekanie dla potrzeb lotnictwa	2,33
Inne rodzaje powlekania, sitodruk rotacyjny	1,5

- 2) do standardu emisyjnego S_2 dodaje się liczbę n wynoszącą:

- a) 15 — w przypadku instalacji określonych w tabeli I lp. 8 w załączniku nr 10 do rozporządzenia oraz w tabeli I lp. 10 w tym załączniku, jeżeli roczne zużycie LZO jest nie większe niż 15 Mg, i w tabeli I lp. 12 w tym załączniku, jeżeli roczne zużycie LZO jest nie większe niż 25 Mg,
- b) 5 — w przypadku pozostałych instalacji;

- 3) mnoży się wartości otrzymane w pkt 1 i 2, a następnie dzieli przez 100.